

VOL. I DE ANIMA

UBI

- 1 Prooemium-0082 1
ubi se offerebat occasio dicendi de organo motus illud remittit ad lib De
- 2 Prooemium-0220 6
Prooemium-0220 ex 6 Metaphysicae, tx, 1, ubi D Thomas et Albertus; et ex
- 3 Prooemium-0249 9
Prooemium-0249 inquit, per formam, physicus vero per materiam definit. ubi non
- 4 Prooemium-0345 8
19 Explicatur Aristotelis, De partibus, locus difficilis ubi ait animam
- 5 Prooemium-0522 8
De cuius excellentia multum in libris Posteriorum, ubi non solum aliis
- 6 d.1-0004 1
ubi investigans animae substantiam duas definitiones illius praebet, et
- 7 d.1, q.2-0114 11
huius rei exemplum in Aristotele, 1 Posteriorum, cap 2, 6 ubi asserit
- 8 d.1, q.4-0053 3
Naturalium, 1, ubi ait hanc definitionem non explicare essentiam animae.
- 9 d.1, q.4-0081 3
vitam habere, ubi nomine "vitae" intelligit operationem vitalem, ut
- 10 d.1, q.4-0105 11
diximus igitur quid anima sit." Idem colligitur ex cap 2, ubi
- 11 d.1, q.4-0230 5
concl 1, a 4, ubi de natura in communi ostendimus non definiri
- 12 d.1, q.4-0266 7
Aristotele, hic, in principio cap 2, ubi ait se velle ex notioribus nobis
- 13 d.1, q.4-0322 8
favet illis Aristoteles, in principio 2 cap, ubi, inquit, aggreditur
- 14 d.1, q.4-0332 8
Et confirmatur ex 2 Posteriorum, cap 11 ubi
- 15 d.2, q.3-0377 8
extremo ad extremum nisi per medium, maxime ubi nulla est *
- 16 d.2, q.3-0609 1
ubi pluribus rationibus hoc confirmat, quarum praecipuam supra
- 17 d.2, q.3-0760 2
12, ubi dicit delectationem spiritualem esse solius spiritus, carnalem
- 18 d.2, q.3-0990 11
47 Tertius locus difficilis est in 3 Ethicorum, cap 10, ubi
- 19 d.2, q.3-1002 2
17, ubi explicat sic locum Aristotelis: Quod Solon negat omnem
- 20 d.2, q.3-1011 4
animalium, cap 3, ubi sic ait: "Igitur vegetativam animam in *
- 21 d.2, q.3-1114 2
fide, ubi dicitur quod homo est compositus ex natura corporali et
- 22 d.2, q.4-0099 16
3 De Anima, tract 2, cap 7, D Thomas, 1 p, q 76, a 1, ubi
- 23 d.2, q.4-0298 9
cap 1, substantiae in materiam, formam et compositum, ubi per
- 24 d.2, q.4-0303 6
dixerat. In 2 demonstrat late, ubi ad finem sic concludit dicens:
- 25 d.2, q.4-0344 10
potentiam animae, subdit: "De intellectu contemplativo alia est ratio"; ubi
- 26 d.2, q.4-0356 11
Albertus, et alii. Et patet ex cap 2, lib 2, ubi ait animam esse quo
- 27 d.2, q.4-0365 7
intellectu vero contemplativo alia est ratio", ubi videtur illum excludere a
- 28 d.2, q.4-0391 8
Aristotelis, lib 2, cap 1, in fine, ubi ait quod "nondum patet, an anima
- 29 d.2, q.4-0423 8
gessit in corpore, sive bonum, sive malum"; ubi inquit Paulus *

30 d.2, q.4-0630 1
 ubi ait quod anima sapit et intelligit; qui tamen, 1 lib dixerat quod
 31 d.2, q.4-0733 11
 haec ex D Thoma, 1 p, q 76, a 5, ubi etiam docet quod complexio sit
 32 d.2, q.4-0835 5
 colligitur ex Timeo Platonis, ubi dicit a principio mundi fuisse creatas
 33 d.2, q.4-0875 4
 Metaphysicae, tx 16, ubi ait efficientem causam praecedere tempore
 34 d.2, q.4-0947 8
 Pro quo facit illud Gen 2, 483 ubi dicitur quod Deus produxit Evam de
 35 d.2, q.4-0961 2
 illum"; ubi aperte docet animam creari a Deo. Quod ibi D *
 36 d.2, q.4-0995 8
 Primus est 1 De Caelo, cap 12, ubi ait omne quod fit de
 37 d.2, q.4-1004 6
 Secundus locus est 8 Physicorum, ubi Aristoteles ait quod
 38 d.2, q.4-1007 5
 illo loco consequentiae Aristotelis, ubi etiam posuimus aliquam *
 39 d.2, q.5-0056 6
 et anima, et corpus." [...], ubi Hieronymus et D Thomas advertunt
 40 d.2, q.5-0075 2
 viventem", ubi per "spiraculum" intelligitur "rationalis anima", et per illud
 41 d.2, q.5-0099 6
 archiepiscopus Toletanus in Summa Conciliorum, ubi illa refert. Et aperte
 42 d.2, q.6-0313 5
 q. 78, a 1, ubi sufficientiam huius divisionis tradit.

UBICUMQUE

1 d.2, q.4-0334 2
 Praeterea, ubicumque Aristoteles numerat animae potentias,
 2 d.2, q.4-0339 5
 10 Sed nota quod ubicumque ponit intellectivum inter potentias
 3 d.2, q.5-0021 1
 ubicumque sint observant eam distinctionem; sed animae istae tres *
 4 d.2, q.5-0022 4
 distinguuntur essentialiter; ergo ubicumque sint distinguuntur isto modo.

UBIQUE

1 Prooemium-0257 1
 ubique vocat, ut patet ex 2 De generatione animalium, cap ultimo;

ULLA

1 d.1, q.2-0225 7
 ordinem agentium ex necessitate naturae absque ulla cognitione; ergo non
 2 d.1, q.2-0284 2
 absque ulla mutatione. Tamen hic modus adeo est perfectus, ut soli
 3 d.2, q.1-0076 10
 quantum est de se manebunt perpetuo eodem modo absque ulla *
 4 d.2, q.3-0337 2
 limitatione ulla fit, et a minima creatura usque ad supremum Creatorem
 5 d.2, q.4-0226 9
 simplicibus; intelligeret ergo sine discursu et sine deceptione ulla, *
 6 d.2, q.4-0616 11
 subsistit. Maior patet, quia anima rationalis creatur per se sine ulla

ULLO

1 Prooemium-0343 9
 quantitas quam anima, quia quantitas potest concipi sine ullo ordine,

2 Prooemium-0576 6
animae excellat, neque motorem primum ullo modo ad obiectum *
3 d.2, q.3-0349 10
ipsa delectabilia corporalia odio habere potest, neque ab obiecto ullo.
4 d.2, q.3-0443 5
independens non potest ab ullo agenti naturali corrumpi; ergo. *

ULLUS

1 d.2, q.3-0075 7
primum, nec magis a morte sensus ullus aut corpori aut animae quam

ULTERIOREM

1 d.2, q.2-0072 2
ad ulteriorem tamquam genus ad speciem, genus autem separabile est

ULTERIUS

1 d.1, q.4-0207 4
14 Ex quo ulterius sequitur non posse utramque rationem esse
2 d.2, q.4-0052 1
ulterius sequitur quod posset cognosci lumine naturae resurrectio *
3 d.2, q.4-0769 3
Quod si ulterius urgeas, an illa unio vel informatio

ULTIMA

1 Prooemium-0137 4
Aristotelem non sit ultima, nobis tamen erit, quia in ea tradimus *
2 Prooemium-0144 9
modum unius, tamen non est una in specie ultima, sed in genere tantum
3 Prooemium-0309 4
Maior patet, nam ultima differentia est quae rem constituit; ergo
4 d.1, q.1-0186 6
non dubitavit, quamvis verba illa ultima primi capituli, quae in *
5 d.1, q.2-0136 5
2 est notandum circa ultima verba argumentorum quod
6 d.1, q.2-0261 6
aliquando perfectio. Nam operatio est ultima rei perfectio; ergo *
7 d.1, q.3-0030 9
Hanc negat Scotus, in 2, d 3, q ultima, et Quodlib 2. Sed
8 d.1, q.4-0047 3
sensu illa ultima particula "potentia etc", non est de intrinseca ratione
9 d.2, q.3-0364 4
19 Decima et ultima ratio sumitur ex ordine formarum. Eo enim
10 d.2, q.3-0520 8
quia Plato, Dialogo De animae immortalitate, sectione ultima, Sic ait:
11 d.2, q.4-0067 6
res aliqua est constituta in ultima specie substantiae per aliquam *
12 d.2, q.4-0791 1
ultima in hac materia, ideo pro nunc dicitur ad argumentum quod
13 d.2, q.5-0124 8
differt ab anima equi; est ergo in ultima specie animae sensitivae, sicut
14 d.2, q.5-0128 6
inveniat suppositum completum in specie ultima substantiae, atque non
15 d.2, q.6-0221 7
pro illa quae in specie sua ultima constituitur per differentiam *
16 d.2, q.6-0363 1
ultima, quia est in supremo gradu et ultimo omnium formarum.

ULTIMAM

1 Prooemium-0305 4
considerat illam secundum ultimam differentiam suam; sed ad physicum
2 Prooemium-0306 6
pertinet cognoscere animam rationalem secundum ultimam *
3 d.1, q.1-0077 4
non attingentes hanc ultimam compositionem non potuerunt *
4 d.2, q.1-0060 4
"Plantae, inquit, secundum ultimam resonantiam vitae habent *
5 d.2, q.3-0294 7
ab alio, conatur penetrare usque ad ultimam rei quidditatem; unde,
6 d.2, q.4-0273 1
ultimam differentiam suam, est forma et actus corporis.
7 d.2, q.6-0206 7
integro", nam si tantum consideremus eius ultimam differentiam, *
8 d.2, q.6-0214 9
enim vegetativa solet sumi pro anima quae secundum ultimam *

ULTIMAS

1 d.2, q.3-0738 4
39 Et circa ultimas, omissa prima, pro nunc notandum, 1, quod
2 d.2, q.6-0235 2
differentias ultimas constitutivas istarum animarum, propositiones sunt falsae;
3 d.2, q.6-0352 3
secundum species ultimas, et aliud distinguere gradus animarum. Hic
4 d.2, q.6-0353 6
distinguiimus gradus animae, non species ultimas, quia sub unoquoque

ULTIMI

1 d.1, q.2-0269 10
respondetur esse quasdam operationes in rebus quae sunt consecutiones ultimi

ULTIMO

1 Prooemium-0257 11
ubique vocat, ut patet ex 2 De generatione animalium, cap ultimo;
2 d.1, q.4-0310 1
ultimo ordinatur ad perficiendum ipsum esse; ergo in nullo genere
3 d.2, q.1-0105 10
Est ex Aristotele hic, et infra, lib 3, cap ultimo. Et *
4 d.2, q.3-0582 7
D. Augustinus 6 lib Confessionum, cap ultimo, Sic ait: "Si animus
5 d.2, q.3-0702 10
mentionem fecerimus; quod consulto fecimus, ut illius sententiam hoc ultimo
6 d.2, q.3-1099 7
malitiam suam. Facit illud etiam Eccle, ultimo: Donec "revertatur
7 d.2, q.4-0253 7
Gentes, cap 68. dub. 2 et ultimo, et Caietanus, 1 p, q 76,
8 d.2, q.4-0960 1
ultimo: "Et spiritus redeat ad dominum Deum suum, qui dedit
9 d.2, q.5-0160 1
ultimo.
10 d.2, q.6-0363 8
ultima, quia est in supremo gradu et ultimo omnium formarum.

ULTIMUM

1 d.1, q.2-0149 7
etiam quamdam perfectionem singularem, in quantum est ultimum rei
2 d.1, q.2-0271 6
argumentum concludit. Et ideo circa ultimum finem optime propositum nulla
3 d.1, q.2-0279 4
non pertinent ad ultimum finem, sit perfectior, tamen mutabilitas in his
4 d.2, q.5-0163 6
actus illius, forma quae dat ultimum gradum potest etiam dare *
5 d.2, q.6-0114 8
universaliter videtur concludere quod forma dans gradum ultimum debet

ULTIMUS

1 d.1, q.2-0017 9
respectu nullius est primus; qui alio modo actus ultimus dici potest; et

ULTRA

1 d.2, q.3-0475 2
tunc ultra. Sed hoc non exsequitur Deus in hac vita, nam videmus
2 d.2, q.3-0607 5
eris immortalis deus non ultra mortalis." Refert Caelius Rhodiginus, lib
3 d.2, q.4-0312 2
Tunc ultra: Sed secundum Aristotelem principium *

UMBRA

1 d.2, q.2-0159 4
est tamen quaedam umbra illius.

UNA

1 Prooemium-0008 2
commentaria una cum quaestionibus
2 Prooemium-0045 6
cap 16, ex quibus integratur una scientia in genere de viventibus, cuius
3 Prooemium-0046 1
una pars sunt isti libri De Anima, alia pars sunt Parva Naturalia, etc.
4 Prooemium-0128 2
Unde una pendet in cognitione ab alia et e contra, ut materia a forma
5 Prooemium-0144 6
modum unius, tamen non est una in specie ultima, sed in genere tantum
6 Prooemium-0485 11
hoc vel ex parte intellectus, vel ad bona intellectus, quomodo una *
7 Prooemium-0587 2
sed una est de toto et de partibus scientia. Et ita cessat obiectio
8 Prooemium-0589 6
partibus etiam intellectu praescindi, quia una pars in toto includitur
9 Prooemium-0700 6
scilicet an sit scientia, an una, an speculativa, hic non habent locum.
10 d.1, q.1-0171 5
vivens est per se una substantia integra essentialiter differens a *
11 d.1, q.2-0275 8
potentiam, vel certe quia licet potentia careat una potest habere aliam. Et
12 d.1, q.4-0003 1
una per aliam demonstratur.
13 d.1, q.4-0005 8
videndum est qualis sit quidditativa, et quomodo una per aliam *
14 d.1, q.4-0019 2
Tandem, una definitio destruit aliam, nam una res, sicut unam

15 d.1, q.4-0019 7
Tandem, una definitio destruit aliam, nam una res, sicut unam
16 d.1, q.4-0106 7
inquit quod sicut omnibus figuris datur una communis ratio et definitio
17 d.1, q.4-0108 5
prooemio proposuerat: an detur una animae communis ratio.
18 d.1, q.4-0171 6
Quocirca ex illis omnibus integratur una definitio animae in
19 d.1, q.4-0208 5
de quidditate animae, sed una earum est in qua essentia animae consistit,
20 d.1, q.4-0212 5
duas rationes formales, quarum una tantum potest esse essentialis,
21 d.1, q.4-0213 3
ergo etiam una tantum definitio potest esse essentialis, illa scilicet quae
22 d.1, q.4-0216 5
explicaret sufficienter, vel esset una et eadem definitio tantum in verbis
23 d.1, q.4-0218 6
formales explicant, ut ostensum est, una tantum earum erit quidditativa.
24 d.1, q.4-0324 8
hoc adducit exemplum ex Mathematica, in qua una definitio *
25 d.1, q.4-0353 9
censetur perfecte cognita rei essentia. Unde in hac una demonstratione
26 d.2, q.3-0009 4
2 Ratio qua una anima dicatur materialis. Ad cuius evidentiam
27 d.2, q.3-0380 10
20 Quocirca rationes hae sic acceptandae sunt, quod licet una vel
28 d.2, q.3-0772 1
una sit independens, illa ostendit modum entitatis formae suae; et docet
29 d.2, q.4-0149 2
essentialiter una tantum per se substantia ex illis; et non spiritualis; ergo
30 d.2, q.4-0530 10
ut inter res spirituales tantum et corporeas tantum, daretur una quasi
31 d.2, q.5-0008 5
se talem ordinem, quod una comparatur ad aliam, sicut perfectum ad
32 d.2, q.5-0025 9
Et confirmatur, nam si in homine tantum est una
33 d.2, q.5-0039 8
esse semper realiter distinctas, ita quod si una pars, v.g caro, habet
34 d.2, q.5-0140 5
productivam; et maxime quia una educeretur de potentia materiae,
35 d.2, q.5-0145 8
posset, nisi esset unum principium principale et una anima quae per omnes
36 d.2, q.5-0154 5
invenitur haec consonantia, quod una vehementer alterata, alterantur
37 d.2, q.6-0008 3
sunt etiam una anima; divisio autem in qua membra coincidunt in unum
38 d.2, q.6-0012 1
una in alia aliquo modo contineatur. Sequitur enim hoc evidenter ex
39 d.2, q.6-0038 9
et sensitivae et rationalis, sed quod comprehenduntur sub una ratione
40 d.2, q.6-0160 1
una includitur in alia; si vero considerentur secundo modo, in his *
41 d.2, q.6-0302 7
sed distinguuntur secundum praecisos conceptus, quamvis una possit

UNAM

1 Prooemium-0048 4
omnia integrent scientiam unam, ut Niphus in prologo notat, et lib
2 Prooemium-0127 9
definire partes per sese ad invicem, id est, unam per aliam et e contra.
3 Prooemium-0281 7
utramque partem, quia non potest physicus unam sine alia contemplari.

4 d.1-0050 7
 In reliqua parte capituli solum probat unam definitionem per
 5 d.1, q.4-0019 10
 Tandem, una definitio destruit aliam, nam una res, sicut unam
 6 d.1, q.4-0020 4
 habet essentiam, ita unam potest habere essentialem definitionem; ergo
 7 d.1, q.4-0333 3
 Aristoteles definitionem unam demonstrationis per aliam a fine *
 8 d.2, q.3-0174 2
 materialibus unam rem cognoscibilem a potentia, existentem intra illam,
 9 d.2, q.3-0382 8
 tamen omnes simul vere convincunt, et integrant unam optimam *
 10 d.2, q.4-0114 7
 primo et per se cum materia unam substantiam integram, et replere,
 11 d.2, q.4-0325 6
 Praeterea, cap 3, ait Aristoteles unam esse animae *
 12 d.2, q.4-0526 5
 tanto foedere coniungantur et unam proprissime naturam componant;
 13 d.2, q.4-0595 4
 illud, et componendo unam naturam, non repugnat. Et isto modo anima
 14 d.2, q.4-0859 4
 intelligendi non esse unam animam, sed intelligentiam aliquam *
 15 d.2, q.5-0093 3
 Ecclesiae Patres unam animam rationalem habere hominem asseverent";
 16 d.2, q.6-0248 6
 manent in superiori tamquam complentes unam rationem integram per

UNAQUAEQUE

1 d.1, q.4-0129 7
 10 Notandum 1 ad probationem quod unaquaeque res per id
 2 d.2, q.3-0540 10
 perpetuas, sed solum conservari a Deo aliquo tempore. ut unaquaeque
 3 d.2, q.4-0187 8
 aperte falsum; ergo. Probatur prima consequentia, nam unaquaeque
 4 d.2, q.4-0878 6
 Quae ratio explicatur aliter: Nam unaquaeque res cum
 5 d.2, q.4-0903 6
 Et patet ex dictis, quia unaquaeque anima coaptatur suo
 6 d.2, q.5-0139 5
 generatio et corruptio, quia unaquaeque anima requirit suam actionem
 7 d.2, q.6-0141 9
 in homine reperitur formaliter anima rationalis et sensitiva, unaquaeque

UNAQUAEQUE

1 Prooemium-0506 1
 unaquaeque scientia illa est dignior, quae in omnibus rationibus boni

UNDE

1 Prooemium-0623 7
 quodammodo perficit alias, in quantum docet radicem unde omnes illae
 2 Prooemium-0681 5
 semper nobis fit difficilior; unde cognitio eorum quae ad animam
 3 d.1, q.1-0098 2
 motivum; unde dixit magnetem habere animam, quia movit ferrum.
 4 d.1, q.1-0165 9
 omnis res operatur secundum actualitatem et perfectionem suam unde
 5 d.1, q.2-0093 6
 forma vero efficiens perfectior est; unde actus tantum dispositive *
 6 d.1, q.2-0109 3
 secundum simul; unde res constituta in actu secundo est perfectior quam

7 d.1, q.4-0178 2
vitales; unde non est primum principium, sed potius se habet ut *
8 d.2, q.1-0129 4
sensitiva et rationali; unde per se sumpta quemdam gradum viventium *
9 d.2, q.2-0043 8
sed quasi media inter plantas et animalia; unde "plantanima" ea vocat.
10 d.2, q.2-0060 1
unde per qualitates materiales et communes sua opera exercet; at vero
11 d.2, q.3-0294 10
ab alio, conatur penetrare usque ad ultimam rei quidditatem; unde,
12 d.2, q.3-0318 1
unde res quo materialiores sunt, eo maiori necessitate circa alia agunt,
13 d.2, q.3-0343 7
liberrimos et independentes ab omni creatura; unde neque a caelo,
14 d.2, q.3-0423 4
unicuique habenti esse; unde si forma sit subsistens, illi convenit esse,
15 d.2, q.3-0427 4
proprium susceptivum existentiae; unde esse nulli tribuitur nisi *
16 d.2, q.3-1019 10
potentia materiae, nam iam dixit quod venit de foris; unde quando
17 d.2, q.3-1162 12
dicitur, et ideo non potuit fingi composita ex corpore et anima; unde
18 d.2, q.4-0155 6
experimur nos esse qui intelligimus; unde intellectio mea est operatio
19 d.2, q.4-0810 2
privationem; unde triplex status violentus imaginari potest: *
20 d.2, q.4-0931 5
seu partem substantiae Dei, unde non dicebant animam produci, sed
21 d.2, q.4-0978 1
unde tibi est animus missus, multa indutus mente." Quod explicans
22 d.2, q.5-0165 7
habent tamquam gradus genericus et differentialis; unde sunt per se
23 d.2, q.6-0399 5
se, sed ex consequenti; unde illa mutatio loci non fit a propria potentia

UNDECIMUM

1 d.2, q.4-1017 3
36 Ad undecimum. Qui putant dispositiones materiae habere

UNDEQUAQUE

1 d.2, q.4-0972 6
theologus chaldaeus, sic inquit: "Deo undequaque incorruptibili et patri

UNIAT

1 d.2, q.4-0062 10
materiale non potest agere circa rem spiritualem, ut illam uniat materiae;

UNIATUR

1 d.2, q.4-0176 5
movens caelum illi accidentaliter uniat, numquam caelum intelliget
2 d.2, q.4-0617 8
causalitate materiae, et prius natura creatur quam uniat materiae, quia
3 d.2, q.4-0619 2
quam uniat; ergo prius in se habet esse; ergo est subsistens. Minor

UNICA

- 1 Prooemium-0061 6
agere de anima; est ergo unica scientia utriusque, cuius obiectum
2 Prooemium-0442 3
haberi in unica scientia, nam cum sit vinculum intellectualis et *
3 Prooemium-0444 4
cognitionem, quae in unica scientia haberi non potest. Nihilominus *
4 d.2, q.3-0303 10
penetrat, quod proprias passiones ab essentia separat et in unica et

UNICAM

- 1 d.2, q.6-0051 5
ab illo effectu desumit unicam formalem rationem comprehendentem

UNICUIQUE

- 1 d.2, q.1-0182 9
omnes partes, et distribuere illud per omnia membra, unicuique *
2 d.2, q.3-0423 1
unicuique habenti esse; unde si forma sit subsistens, illi convenit esse,
3 d.2, q.4-0084 2
et unicuique praebebant proprium intelligendi principium, quod erat
4 d.2, q.4-0900 7
animarum a corpore in corpus, sed unicuique corpori suam deberi
5 d.2, q.6-0224 5
distinguere id quod est unicuique proprium, et quod est commune. Et

UNICUM

- 1 d.2, q.3-0903 5
Aristotele in prooemio esse unicum medium ad demonstrandam *

UNIO

- 1 d.1, q.1-0179 2
haec unio non est sufficiens ad rationem animae, sed necesse est quod
2 d.2, q.4-0063 3
ergo talis unio est impossibilis.
3 d.2, q.4-0178 5
substantiae caeli, et illa unio est accidentalis; ergo similiter, etc.
4 d.2, q.4-0202 10
carens illa videat per potentiam Petri, etiamsi fingatur quaevis unio
5 d.2, q.4-0209 5
a supposito humano, et unio inter haec est tantum accidentalis. Quae
6 d.2, q.4-0210 1
unio non sufficit ut actio maxime vitalis unius suppositi tribuatur alio,
7 d.2, q.4-0620 5
patet, quia non qualibet unio ad aliud tollit subsistentiam rei, sed unio
8 d.2, q.4-0620 12
patet, quia non qualibet unio ad aliud tollit subsistentiam rei, sed unio
9 d.2, q.4-0736 7
anima rationalis requirit, non potuit fieri unio inseparabilis, quia est
10 d.2, q.4-0740 4
Sed contra. Nam unio ad corpus est idem quod anima;
11 d.2, q.4-0741 7
ergo manente anima, non potest destrui unio. Probo antecedens, quia
12 d.2, q.4-0746 4
Et confirmatur. Nam unio illa per se competit *

13 d.2, q.4-0750 8
Durandus, d 1, q 2, quod illa unio est relatio. Sed hoc falsum
14 d.2, q.4-0752 5
esset relatio. Et praeterea unio humanitatis ad Verbum esset relatio.
15 d.2, q.4-0760 4
accidentis; ergo illa unio est accidens, et ita in morte hominis non *
16 d.2, q.4-0764 11
vero rationalis non amittitur, nec aliqua entitas illius, sed amittitur unio
17 d.2, q.4-0769 7
Quod si ulterius urgeas, an illa unio vel informatio
18 d.2, q.4-0776 6
Potest tamen dici quod actualis unio convenit animae per se, quia non
19 d.2, q.4-0782 4
quod in aliis unio est inseparabilis a forma, illa manente, in anima
20 d.2, q.4-0783 8
vero, separabilis. Quod non ideo est, quia unio haec sit aliis formis

UNIONE

1 d.1, q.1-0155 8
vivens actuando materiam cui unitur, ex qua unione resultat vivens
2 d.2, q.4-0097 9
unionem quam habet ad diversa phantasmata; ex qua unione provenit
3 d.2, q.4-0454 2
qua unione integra natura humana resultat, et subsistens in illa natura
4 d.2, q.4-0785 10
uniuntur materiae cum dependentia ab illa, et ideo ablata unione, statim
5 d.2, q.4-0787 6
possunt conservari aliae formae ablata unione.

UNIONEM

1 d.2, q.4-0097 1
unionem quam habet ad diversa phantasmata; ex qua unione provenit
2 d.2, q.4-0227 8
saltem in naturalibus, nam propter accidentalem illam unionem ad corpus
3 d.2, q.4-0601 1
unionem ad aliud, ut patet in humanitate Christi Domini.
4 d.2, q.4-0660 7
accidentia panis in Eucharistia, propter mirabilem unionem quam cum
5 d.2, q.4-0775 2
ad unionem vel informationem; et hoc non potest separari ab illa.
6 d.2, q.4-1026 8
efficientia; concurrunt ergo dispositiones materialiter tantum ad unionem

UNIONIS

1 d.2, q.4-0287 5
humano resultant ex vi unionis animae cum corpore, quae non possunt
2 d.2, q.4-0614 10
unita materiae est per se; ergo subsistens; sed ratione unionis ad

UNIRE

1 d.2, q.4-1021 7
effective efficere spiritualement animam, et illam unire materiae. Sed *

UNIRET

1 d.2, q.4-0650 9
quantitati panis, ut in Eucharistia, illam alicui substantiae uniret, tunc

UNIRETUR

1 d.2, q.2-0116 8
ad suas proprias operationes, alias inconvenienter illi uniretur; et ideo
2 d.2, q.4-0743 3
accidens, alias uniretur anima materiae medio accidenti; non *

UNIRI

1 d.2, q.4-0618 1
uniri supponit esse, et esse fit per creationem; ergo prius natura creatur
2 d.2, q.4-0675 2
et uniri divino, et accidentia separari a proprio supposito, et esse per

UNITA

1 Prooemium-0477 7
reperitur divisa, in scientiis ipsis invenitur unita. Est enim scientia
2 d.1, q.2-0142 1
unita, illum in actu primo constituit, et cum illo concurrit ad *
3 d.2, q.4-0008 4
intelligentia aliqua illi unita, an vero sit forma vere informans illud. Et videtur
4 d.2, q.4-0164 7
sed aliqua substantia spiritualis mihi accidentaliter unita, qui intelligit
5 d.2, q.4-0168 10
recipitur ergo in illa substantia quae fingitur esse mihi unita.
6 d.2, q.4-0614 1
unita materiae est per se; ergo subsistens; sed ratione unionis ad
7 d.2, q.4-0615 10
materiam nihil amittit, ratione cuius non subsistat; ergo etiam unita

UNITAM

1 d.2, q.4-0611 9
Sed forte est rationi conformius animam etiam corpori unitam
2 d.2, q.4-0773 7
Ad confirmationem respondetur quod actu esse unitam

UNITAS

1 d.1, q.1-0115 2
diversum, unitas et dualitas. Quam sententiam habet in Timaeo.
2 d.2, q.5-0067 10
homo per hoc quod assumpsit partes nostrae naturae simul unitas,

UNITATE

1 Prooemium-0703 6
speculativa, patet ex obiecto. De unitate vero illius quod sufficit est

UNITATEM

1 d.2, q.4-0496 6
Fundamentum autem Averrois ad ponendam unitatem *
2 d.2, q.6-0010 7
In hac quaestione omnes qui tenent unitatem animae in *

UNITUR

- 1 d.1, q.1-0155 5
vivens actuando materiam cui unitur, ex qua unione resultat vivens
2 d.1, q.1-0178 5
extrinseca intelligentia, quae tantum unitur caelo per modum motoris; ergo
3 d.2, q.2-0115 5
quia forma intellectiva, si unitur corpori, debet aliquo modo uti illo
4 d.2, q.4-0028 4
6 Omnis forma unitur materiae propter suam operationem;
5 d.2, q.4-0030 4
proprias; ergo non unitur illi. Minor patet, quia illae operationes sunt
6 d.2, q.4-0060 4
11 Omnis forma unitur materiae mediis dispositionibus *
7 d.2, q.4-0289 6
flebilem, etc; ergo ut sic unitur corpori ut forma.
8 d.2, q.4-0621 8
ad aliud tamquam ad sustentaculum cui res unitur. Ut natura humana
9 d.2, q.4-0622 9
in Christo non habet subsistentiam propriam creatam, quia unitur *
10 d.2, q.4-0624 7
instrumentum coniunctum; anima vero non sic unitur materiae, sed solum
11 d.2, q.4-1025 4
ab eodem effective unitur a quo fit, neque hic est necessaria alia *

UNIUNTUR

- 1 d.2, q.4-0148 2
accidentaliter uniuntur, et non faciunt unum per se; erit ergo homo *
2 d.2, q.4-0785 1
uniuntur materiae cum dependentia ab illa, et ideo ablata unione, statim
3 d.2, q.5-0016 10
rationalem hominis esse realiter distinctas. Sed quaestio est quando uniuntur
4 d.2, q.6-0040 6
rationes formales distinctas, tamen prout uniuntur in Deo in quadam
5 d.2, q.6-0043 5
formaliter distinctae, tamen prout uniuntur in eminenti virtute solis non *
6 d.2, q.6-0045 3
inferioribus quando uniuntur in superioribus. Sic igitur anima vegetativa,
7 d.2, q.6-0047 7
prout in quadam superiori ratione animae uniuntur, non distinguuntur
8 d.2, q.6-0252 1
uniuntur in rationali. Et ex his solvuntur argumenta dictarum *

UNIUS

- 1 Prooemium-0144 2
modum unius, tamen non est una in specie ultima, sed in genere tantum
2 d.1, q.4-0023 4
Posteriorum; ergo demonstratio unius definitionis per aliam non potest esse
3 d.2, q.1-0187 11
4 et 5. Licet ergo in inanimatis reperiat aliqualis attractio unius
4 d.2, q.3-0768 4
quod ex independentia unius operationis tantum, colligitur *
5 d.2, q.3-0943 6
intelligentiam nota quod tripliciter operatio unius potentiae
6 d.2, q.3-0952 5
Tertio modo pendet operatio unius potentiae ab alia,
7 d.2, q.4-0210 8
unio non sufficit ut actio maxime vitalis unius suppositi tribuatur alio,
8 d.2, q.4-0506 8
particulari; et illa res cognita habet vicem unius numero obiecti; sicut
9 d.2, q.5-0146 7
illas operaretur. Experimur enim quod operatio unius potentiae *

10 d.2, q.5-0152 7
in eadem anima sensitiva attenta operatio unius sensus impedit *
11 d.2, q.5-0167 1
unius integrae substantiae et ideo radicanter in uno et eodem principio.
12 d.2, q.6-0383 5
distinctionem graduum, partim divisionem unius gradus secundum

UNIUSCUIUSQUE

1 d.2-0006 4
deveniamus, de substantia uniuscuiusque animae dicere instituimus. De
2 d.2, q.3-0297 1
uniuscuiusque propriam essentiam investigando, et modum et ordinem
3 d.2, q.3-0310 1
uniuscuiusque proprium conceptum formare; quod facit intellectus.
4 d.2, q.6-0158 7
rationes formales, aut secundum proprium constitutivum uniuscuiusque.
5 d.2, q.6-0177 3
proprium constitutivum uniuscuiusque est distinctum ab alio; animatum

UNIVERSAE

1 d.2-0010 4
Prima conclusio: Plantae universae vere vivunt, *

UNIVERSALE

1 d.2, q.4-0508 9
ens naturale, quod licet in ratione entis sit universale quid, tamen in

UNIVERSALI

1 d.2, q.3-0279 7
sensibilibus, et nudam rei naturam in universali contemplatur; haec autem
2 d.2, q.4-0436 7
Est tandem haec veritas definita Concilio universali *
3 d.2, q.4-0500 8
falsum, nam omnes possunt eandem rem in universali intelligere. Ratio
4 d.2, q.4-0505 9
ita plures intellectus intelligunt eandem rem vel in universali, vel in

UNIVERSALIOR

1 d.2, q.3-0227 8
erit immaterialis. Rursus: ergo potentia cognoscitiva quo universalior

UNIVERSALIORI

1 d.1, q.2-0097 5
respiciunt sua obiecta sub universaliori et permanentiori ratione quam

UNIVERSALIS

1 d.1, q.2-0236 10
animae ut sic, quia quod est de essentia animae universalis in omni
2 d.2, q.5-0094 5
talia sentientes sancta et universalis Synodus anathematizat. Hoc tamen

UNIVERSALISSIMA

1 d.2, q.3-0229 8
pertinet ad perfectionem illius. Rursus: ergo potentia universalissima, et
2 d.2, q.3-0232 3
noster est universalissima potentia, et nihil subterfugit cognitionem

UNIVERSALISSIMAM

1 d.2, q.1-0198 3
secundum rationem universalissimam, nam eo ipso quod aliquid habet esse,

UNIVERSALITAS

1 d.2, q.3-0228 6
est, eo erit immaterialior, nam universalitas potentiae maxime *

UNIVERSALITATE

1 d.2, q.4-0235 1
universalitate intellectus tamquam ex radice; ergo.

UNIVERSALITATEM

1 d.2, q.3-0198 5
immaterialitas autem causat indeterminationem, universalitatem et *

UNIVERSALITER

1 d.1, q.2-0063 5
5 Conclusio, quocirca dico universaliter quod actus primus
2 d.2, q.1-0233 7
iuvatur; saepe provenit ex arte. Unde universaliter variatio operationum
3 d.2, q.2-0111 4
tamen nihilominus conclusio universaliter vera est. Loquimur enim
4 d.2, q.6-0114 1
universaliter videtur concludere quod forma dans gradum ultimum debet

UNIVERSALIUM

1 d.2, q.1-0236 1
universalium adiuvantium. Verum est tamen quod ista omnia ita sunt

UNIVERSI

1 d.2, q.1-0239 2
perfectionem universi, usum hominum, et conservationem istarum rerum.
2 d.2, q.3-0378 8
impossibilitatis ratio, nam hoc et ad integritatem universi, et ad debitam *
3 d.2, q.3-0488 8
1 Quia non constat Deum esse rectorem universi.
4 d.2, q.3-0504 6
gratificatio illi facta a rectore universi, sed est quasi passio ipsius virtutis.
5 d.2, q.3-0567 8
Est enim in illo constitutus tamquam totius universi caput et finis, *
6 d.2, q.3-0614 10
et imago, quia sicut Deus se immutabiliter intelligit et universi ordinem

7 d.2, q.3-0617 5
eodem modo se habens, universi ordinem, caelorum et astrorum cursus

UNIVERSITATE

1 d.2, q.4-0986 8
est ingeneratus a deo." Et lib De universitate: "Animus est rationis

UNIVERSO

1 d.2, q.3-0566 9
31 Alia via desumitur ex dignitate hominis in universo.

UNIVERSUM

1 d.1, q.1-0104 7
dixerunt animam esse quid diffusum per universum totum. Propter
2 d.1, q.4-0348 11
est effectus et causa; et huiusmodi est operatio, et in universum finis
3 d.2, q.3-0471 9
ordinem Reipublicae, et praemio afficere bonos; sed hoc universum
4 d.2, q.6-0077 6
quantitate et aliis. Ergo in universum formam aliquam esse talem *

UNIVOCA

1 d.1, q.4-0110 6
nivocum; ergo eius quidditativa definitio univoca erit. Consequentia
2 d.2, q.6-0250 10
Et signum huius continentiae est: si talis ratio manet univoca in

UNIVOCE

1 d.1, q.4-0095 8
7 Secunda conclusio: Haec definitio proprie et univoce *
2 d.1, q.4-0114 4
Item, forma substantialis univoce dicitur de omnibus formis
3 d.1, q.4-0118 11
propria anima non est, ut intelligentia caeli, illi non conveniat univoce
4 d.1, q.4-0119 8
definitio; et merito, quia illa non est univoce neque proprie anima.
5 d.1, q.4-0124 9
Cum ergo haec sit sola quidditativa definitio animae, univoce
6 d.2, q.6-0092 5
et equus non essent univoce animal, nam eorum animae sensitivae
7 d.2, q.6-0093 3
non essent univoce tales, quia non haberent univoce eandem rationem
8 d.2, q.6-0093 8
non essent univoce tales, quia non haberent univoce eandem rationem
9 d.2, q.6-0096 5
hominis et equi conveniunt univoce in ratione animae sensitivae; ergo
10 d.2, q.6-0144 9
3 arguitur, nam anima hominis et equi conveniunt univoce in
11 d.2, q.6-0145 10
ratione animae sensitivae; alias homo et equus non essent univoce
12 d.2, q.6-0246 9
est quod tunc illae rationes non conveniunt illis univoce, ut iustitia, etc.
13 d.2, q.6-0247 3
non reperiuntur univoce in Deo et creaturis; at quando rationes ipsae

UNIVOCUM

- 1 d.1, q.4-0112 5
analogiae, tum quia "animatum" univocum est ad omnia *
- 2 d.1, q.4-0110 1
d.1, q.4-0110 univocum; ergo eius quidditativa definitio univoca erit. Consequentia

UNO

- 1 Prooemium-0047 8
Et in codicibus graecis haec omnia sub uno opere continentur, quasi
- 2 d.1, q.2-0089 5
Similiter habitus est perfectior uno actu. Melius enim *
- 3 d.1, q.4-0061 7
animae essentia; immo illa particula in uno sensu virtualiter includit
- 4 d.1, q.4-0064 4
dispositiones. Quapropter sive uno sive alio modo sumatur "corpus *
- 5 d.1, q.4-0134 10
supposito, tamquam ab operante active, nam si procedit ab uno agente
- 6 d.2, q.3-0305 5
materiae quae multa in uno composito confundet; et proprium est rei
- 7 d.2, q.3-0332 3
et ex uno principio conclusiones colligens de omnium veritate iudicat.
- 8 d.2, q.3-0842 3
dicitur, quae uno vel altero modo pendet. Et ita secundum Aristotelem
- 9 d.2, q.4-0264 4
intellectivum est" potest uno modo fieri abstractivae et secundum se, et
- 10 d.2, q.5-0167 8
unius integrae substantiae et ideo radicanter in uno et eodem principio.

UNOQUOQUE

- 1 d.2, q.6-0353 9
distinguiamus gradus animae, non species ultimas, quia sub unoquoque

UNQUAM

- 1 d.2, q.3-1157 3
fuit controversum unquam inter sanctos; tamen primum non est *

UNUM

- 1 Prooemium-0001 7
Dr Eximius, Franciscus Suarez, docuit Salmanticae unum,
- 2 Prooemium-0003 4
laureatus. Et Vallisoleti unum [...] professor.
- 3 Prooemium-0562 4
intensive infinitum, esse unum de se tantum, esse de se aeternum et omnino
- 4 d.1-0019 1
unum per se.
- 5 d.1, q.1-0156 9
compositum, quod est verum ens substantiale per se unum; corpus
- 6 d.1, q.2-0091 5
simpliciter sciens, quam per unum actum tantum.
- 7 d.1, q.3-0100 3
inanimati habet unum simplicem et naturalem operandi modum absque *
- 8 d.1, q.4-0088 10
hic, dum ait quod ex corpore et anima fit unum, loquitur de corpore
- 9 d.1, q.4-0109 6
Item patet, nam anima dicit unum conceptum communem et
- 10 d.2, q.2-0138 3
essentialiter esse unum gradum viventium, tamen accidentaliter numerantur

11 d.2, q.3-0158 10
 Item, in visu nostro, qui licet habeat intra se unum visibile,
 12 d.2, q.3-0293 9
 exterioribus quae apparent, sed potius dividendo et separando unum
 13 d.2, q.4-0016 4
 se habent quod unum includit negationem alterius; ergo non possunt
 14 d.2, q.4-0019 8
 desinit esse forma subiecti, nec potuit accipere unum nisi relinquendo
 15 d.2, q.4-0111 4
 ex illis resultet unum compositum substantiale subsistens. Indiget enim
 16 d.2, q.4-0125 1
 unum compositum substantiale per se unum et in propria specie *
 17 d.2, q.4-0125 6
 unum compositum substantiale per se unum et in propria specie *
 18 d.2, q.4-0144 5
 duo supposita substantia integra: unum spirituale et aliud corporale.
 19 d.2, q.4-0145 7
 Et sic ex his non fit unum per se, sed per aggregationem sicut ex
 20 d.2, q.4-0148 6
 accidentaliter uniuntur, et non faciunt unum per se; erit ergo homo *
 21 d.2, q.4-0302 4
 et per se unum, sicut ex materia et forma. Et hoc est quod cap 1.
 22 d.2, q.4-0457 7
 2 sequitur principium intelligendi non esse unum tantum in
 23 d.2, q.4-0477 7
 necessario principio intellectivo Petri, nam est unum et idem indivisibiliter;
 24 d.2, q.4-0509 4
 ratione obiecti est unum numero.
 25 d.2, q.4-0519 10
 receptivae consistit in hoc quod sint apta ad constituendum unum, et quod
 26 d.2, q.4-0520 5
 possint recte convenire ad unum finem; sic autem se habent anima
 27 d.2, q.4-0523 9
 ideo ex tali corpore et anima optime fit unum compositum potens
 28 d.2, q.4-0555 5
 quocumque composito tantum est unum esse, quod primo et per se est totius,
 29 d.2, q.4-0643 11
 informare subiecta et sustentari ab illis, an possit Deus separare unum ab
 30 d.2, q.4-0858 4
 et qui ponunt unum intellectum in omnibus hominibus, aut principium
 31 d.2, q.4-0909 4
 omnes postea in unum confluant, ut aliqui haeretici putant, aut vero
 32 d.2, q.5-0029 1
 unum membrum debet praedicari de alio. Si secundum, ergo homo
 33 d.2, q.5-0114 10
 bipedis, et alia hominis, homo non est per se unum.
 34 d.2, q.5-0125 5
 anima equi; ergo constituit unum animal brutum, sicut anima equi.
 35 d.2, q.5-0145 4
 posset, nisi esset unum principium principale et una anima quae per omnes
 36 d.2, q.5-0170 3
 et integrant unum suppositum; omnes ergo oriuntur ab eadem *
 37 d.2, q.6-0007 6
 haec tria principia aliquando sunt unum et idem, ergo illae animae
 38 d.2, q.6-0008 12
 sunt etiam una anima; divisio autem in qua membra coincidunt in unum
 39 d.2, q.6-0149 10
 duo sunt idem in aliqua ratione, a quocumque distinguitur unum, *
 40 d.2, q.6-0291 5
 sunt valde distincta, et unum non praedicatur de alio, et est facilis

UNUMQUODQUE

1 d.1, q.1-0100 7
elementis, ut possit omnia cognoscere, nam unumquodque cognoscitur

2 d.2, q.5-0174 6
ad sui solutionem, et ita unumquodque eorum in quadam quaestione

UNUS

1 d.1, q.2-0007 7
actus, tamen quia inter hos actus unus supponit alium, et alter ab altero

2 d.1, q.3-0020 7
ordinem ad corpus, nam ordo essentialis unus tantum esse potest.

3 d.1, q.3-0214 11
1 Physicorum quod ordo ad compositum et ad materiam est unus et

4 d.2, q.2-0134 2
erunt unus gradus viventium. Quod est contra Aristotelem, cap 2 et

5 d.2, q.4-0450 9
Athanasii habetur: "[...] sicut anima rationalis et caro unus et homo."

6 d.2, q.4-0463 7
Et praeterea, quia inintelligibile est quod unus et idem

7 d.2, q.4-0478 3
ergo quod unus intelligit, intelligit alius.

8 d.2, q.5-0065 8
Athanasii dicitur quod anima rationalis et caro unus est homo. Et in

9 d.2, q.5-0162 7
sunt ita inter se subordinati quod unus supponit alium et est quasi

10 d.2, q.5-0169 10
sensitivum et rationale sunt gradus inter se ordinati, et unus alium perficit,

11 d.2, q.6-0050 8
effectus autem formalis in anima rationali est unus illi adaequatus; ergo

UNUSQUISQUE

1 d.1, q.2-0112 5
actum, secundum id quod unusquisque praebet, absque dubio actus

2 d.1, q.2-0117 1
unusquisque habitus praebet, ut ibi omnes exponunt. Aristoteles, et D *

3 d.2, q.4-0422 8
manifestari oportet ante tribunal Christi, ut referat unusquisque [...] prout

4 d.2, q.4-0923 9
In die iudicii omnes homines creati resurgent, "ut unusquisque referat

URGEAS

1 d.2, q.4-0766 3
Quod si urgeas, quid est illa informatio, respondeo

2 d.2, q.4-0769 4
Quod si ulterius urgeas, an illa unio vel informatio

URGENTIORES

1 d.2, q.3-1186 1
urgentiores rationes. Quod tamen plus est quam falsum.

URGET

1 d.2, q.4-0294 7
illius. Sed hoc medium nom multum urget.

2 d.2, q.5-0090 4
Sed quod maxime urget est VIII Synodus Generalis, act 10,

USITA

1 d.1, q.1-0069 9
cap 1 De morte et vita. Et est usita acceptio.

USITATUM

1 d.2, q.6-0219 7
solet dici de solis plantis, nam usitatum est quod ignobilior species *

USITATUS

1 d.1, q.3-0206 2
est usitatus apud Aristotelem. Sic enim definit qualitatem esse qua

USQUE

1 d.1, q.4-0344 4
haec vero descendit usque ad particulares animas, et dat medium *
2 d.2, q.3-0294 5
ab alio, conatur penetrare usque ad ultimam rei quidditatem; unde,
3 d.2, q.3-0337 8
limitatione ulla fit, et a minima creatura usque ad supremum Creatorem
4 d.2, q.3-0476 4
malos deliciose vivere usque ad mortem, bonos autem laboriose; ergo
5 d.2, q.4-0902 2
mundi usque modo.

USU

1 Prooemium-0260 7
definitiones sumptas ex communibus, ut ex usu rei vel fine remoto,
2 d.2, q.2-0162 9
naturae in compositione istorum animalium, nam quia nimio usu vires

USUM

1 d.2, q.1-0239 3
perfectionem universi, usum hominum, et conservationem istarum rerum.
2 d.2, q.2-0100 6
Item, quis dicat puerum ante usum rationis non sentire *
3 d.2, q.3-0061 3
non habent usum rationis, et in insensatis. Et e contrario, aptitudo

UT

1 Prooemium-0004 7
Universis ille fuit celebris doctrina tanta, ut merito Eximii nomen *
2 Prooemium-0048 5
omnia integrent scientiam unam, ut Niphus in prologo notat, et lib
3 Prooemium-0083 4
communi motu animalium, ut notarunt Philoponus, D Thomas et
4 Prooemium-0088 7
sunt passiones totius et partis: totius, ut primi suppositi; partis, id
5 Prooemium-0089 3
est, formae, ut primi principii, a quo passiones oriuntur. Hac ergo
6 Prooemium-0094 7
necessarium et commune in omnibus scientiis, ut in principio Posteriorum
7 Prooemium-0101 6
Alii voluerunt obiectum esse animam, ut D Thomas, hic, et
8 Prooemium-0128 11
Unde una pendet in cognitione ab alia et e contra, ut materia a forma
9 Prooemium-0148 6
requisitam in ratione scibilis distincta, ut alibi dictum est. Unde licet in

10 Prooemium-0155 8
 Conscripsit etiam Aristoteles multa volumina de animalibus, ut dictum est;

11 Prooemium-0165 3
 2 Viventia ut sic non sunt entia naturalia; ergo non pertinent

12 Prooemium-0170 1
 ut suppono; ergo pertinet ad Metaphysicam. Res enim abstrahentes

13 Prooemium-0172 4
 definire per formam, ut hic Aristoteles ait in prooemio. Unde 1

14 Prooemium-0181 4
 corpore tamquam instrumento, ut operationes sensuum; alia est *

15 Prooemium-0182 8
 operatio omnino spiritualis nullo modo concernens materiam, ut intelligere

16 Prooemium-0193 8
 motus eorum nec ad aliam scientiam pertinent, ut Aristoteles docet,

17 Prooemium-0195 4
 Quare haec viventia ut talia sunt, sunt propria entia naturalia,

18 Prooemium-0196 6
 et anima eorum est natura, ut dictum est 2 Physicorum, in principio; et

19 Prooemium-0201 1
 ut Albertus, lib De origine animae, cap 4. Constat enim omnem

20 Prooemium-0216 8
 Si tamen in ea considerentur priora praedicata ut sic, eius *

21 Prooemium-0217 5
 cognitio pertinet ad Metaphysicam, ut argumentum factum probat; si *

22 Prooemium-0236 9
 Item, utraque istarum pertinet ad essentiam rei: materia ut

23 Prooemium-0237 6
 primum subiectum essentiae, forma vero ut complens essentiam. Et

24 Prooemium-0257 3
 ubique vocat, ut patet ex 2 De generatione animalium, cap ultimo;

25 Prooemium-0260 5
 definitiones sumptas ex communibus, ut ex usu rei vel fine remoto,

26 Prooemium-0285 2
 hominis, ut rationalis est.

27 Prooemium-0292 4
 dependentia a corpore, ut infra dicitur; ergo.

28 Prooemium-0297 6
 quodammodo ab ipsa anima rationali ut sic.

29 Prooemium-0299 5
 procedunt ab anima rationali ut sic, quia non conveniunt nisi soli

30 Prooemium-0316 9
 est principium vegetandi et sentiendi, pertinere ad Physicam, ut vero est

31 Prooemium-0318 4
 infra probabitur, animam, ut principium intelligendi est, esse animam

32 Prooemium-0319 11
 corporis, et per illam constitui hominem in esse hominis; ergo ut sic

33 Prooemium-0324 4
 sed anima rationalis ut sic est, est de obiecto Physicae; ergo intellectus

34 Prooemium-0325 6
 et voluntas qui ab anima, ut rationalis est, dimanant.

35 Prooemium-0339 1
 ut consideretur a physico.

36 Prooemium-0355 10
 2 Quia rationes eius huc tendunt; quae audiendae sunt ut

37 Prooemium-0376 6
 est agere de rebus intelligibilibus, ut intelligibiles sunt ab humano

38 Prooemium-0377 2
 intellectu, ut de facto facimus in hac scientia, materialem cognitionem

39 Prooemium-0384 5
 Habet enim finalem causam, ut de se constat.

40 Prooemium-0409 12
 Aristotelis illa, sed mens eius est quod scientia agens de intellectu ut sic debet

41 Prooemium-0411 8
 rationem entitatis; et sic ageret de ente ut ens est; et ita ageret de omni

42 Prooemium-0413 6
ageret de ratione entis intelligibilis ut sic, ageret de omnibus entibus

43 Prooemium-0414 1
ut sic, et, cum etiam ageret de his quae sunt in materia, ageret simpliciter

44 Prooemium-0416 4
agit de intellectu ut omnino abstracto a corpore, sed ut intelligente in

45 Prooemium-0416 10
agit de intellectu ut omnino abstracto a corpore, sed ut intelligente in

46 Prooemium-0423 6
est motus nec actio physica, ut dicitur 3 De Anima, cap 7. Et de

47 Prooemium-0482 8
artes comprehenduntur. Deinde Physica speculativa utilissima est, ut in

48 Prooemium-0501 1
ut in citato loco Posteriorum diximus.

49 Prooemium-0537 10
simpliciter nobilior est, maxime cum etiam in certitudine excedat, ut

50 Prooemium-0558 10
est simpliciter rei inanimatae, et a principio extrinseco provenit, ut

51 Prooemium-0573 5
demonstrativum ad primum motorem ut sic esse philosophis impositum et

52 Prooemium-0581 2
animatum, ut praescindit ab anima, non est perfectius. Sed contra:

53 Prooemium-0586 6
anima, alia de corpore animato, ut inter eas fieri possit comparatio,

54 Prooemium-0591 11
excedat scientiam de parte. Posset tamen anima a corpore organico, ut

55 Prooemium-0709 8
necessarium sit Aristotelis ordinem subvertere. Curabimus tamen ut *

56 d.1-0009 3
perfectio, non ut actus secundus, sed ut actus primus. Et ideo anima

57 d.1-0009 7
perfectio, non ut actus secundus, sed ut actus primus. Et ideo anima

58 d.1-0044 5
et phantasiam, et appetitum, ut patet, quia si dividantur haec omnia

59 d.1, q.1-0004 3
singillatim disputare, ut dilucidior sit doctrina. Hic ergo genus eius

60 d.1, q.1-0007 10
reliquit, an sit actus informans, an sit improprius actus, ut assistens

61 d.1, q.1-0011 8
Supponit enim corpus organicum cuius est actus, ut Aristoteles inquit.

62 d.1, q.1-0016 4
2 Utrum anima ut sic sit forma informans. In hac quaestione non

63 d.1, q.1-0028 2
elucet, ut observavit D Thomas, 1 p, q 18: 5 Tunc enim animal vivere

64 d.1, q.1-0031 2
antiqui, ut Aristoteles refert, viventia per sensum et motum a non

65 d.1, q.1-0053 9
Verum est quod aliquando sumitur pro "vitaliter operari", ut

66 d.1, q.1-0055 4
est ipsa anima, ut multi improprie dicunt, sed anima est principium

67 d.1, q.1-0057 3
integram viventis, ut colligitur ex D Thoma, 1 p, q 54, a 1, ad 2, sicut

68 d.1, q.1-0061 2
vita, ut Aristoteles etiam intellexit, 12 Metaphysicae, tx 39. At *

69 d.1, q.1-0065 9
Solet tamen aliquando sumi vita pro operatione vitali, ut quando

70 d.1, q.1-0080 3
Quidam enim, ut Democritus et Leucippus, dixerunt *

71 d.1, q.1-0082 4
ignae; circularibus quidem ut essent apti ad movendum; ignei vero,

72 d.1, q.1-0083 8
quia vita consistit in calido. Alii vero, ut Hippon, dixerunt animam

73 d.1, q.1-0088 3
Alii asseruerunt ut Critias, animam esse sanguinem. Alii

74 d.1, q.1-0089 8
esse de natura caeli, quia semper movetur, ut Alchmaeon, qui ideo
75 d.1, q.1-0092 3
tribuitur Xenocrati, ut refert Aegidius, hic, lib 1, tx 28. Archaelaus
76 d.1, q.1-0096 9
ortum error dicentium animam esse de natura divina, ut D Thomas,
77 d.1, q.1-0099 2
Alii, ut Empedocles, dicunt esse quid compositum ex quattuor
78 d.1, q.1-0100 2
elementis, ut possit omnia cognoscere, nam unumquodque cognoscitur
79 d.1, q.1-0101 9
a suo simili. Alii dixerunt animam esse harmoniam, ut Empedocles
80 d.1, q.1-0132 5
perfectionum et operationum viventis, ut sic; ergo non est accidens. Antedecens
81 d.1, q.1-0147 1
ut ostensum est. Si vero sumatur secundo modo, tunc si tali composito
82 d.1, q.1-0169 10
9 Forte quis dicit animam esse principium operationum, non ut
83 d.1, q.1-0170 3
forma, sed ut extrinsecum movens. Tamen hoc dici non potest, nam
84 d.1, q.2-0042 10
subiecti; huiusmodi autem est actus secundus, nam ita actuatur ut nullam
85 d.1, q.2-0048 3
ab operatione, ut in anima vegetativa patet; non est ergo anima *
86 d.1, q.2-0113 6
primus melius actuatur quam secundus, ut argumenta probant. Invenies
87 d.1, q.2-0117 4
unusquisque habitus praebet, ut ibi omnes exponunt. Aristoteles, et D *
88 d.1, q.2-0146 2
secundum, ut potentia ad actum per quem perficitur, et ut sic est *
89 d.1, q.2-0146 10
secundum, ut potentia ad actum per quem perficitur, et ut sic est *
90 d.1, q.2-0173 1
ut sic excedat gradus formae inanimatae, debet habere maiorem *
91 d.1, q.2-0182 7
tamen a multis operationibus cessare potest, ut quando vivens pervenit
92 d.1, q.2-0202 8
tamquam genus in definitione, sumitque actum primum ut communis est
93 d.1, q.2-0214 3
intrinsicae perfectione, ut in re libera, aliquando vero ab extrinseco
94 d.1, q.2-0215 2
provenit, ut ex defectu virtutis activae, vel quia non est passum recipiens
95 d.1, q.2-0223 1
ut sic.
96 d.1, q.2-0224 4
Probatur, nam anima ut sic non necessario transcendit *
97 d.1, q.2-0229 5
est operationi suae subiecta, ut infra patebit, et si cessat, cessat ex
98 d.1, q.2-0236 2
animae ut sic, quia quod est de essentia animae universalis in omni
99 d.1, q.2-0239 3
cuicumque animae, ut anima est, non repugnat esse actum primum
100 d.1, q.2-0249 10
primum illo secundo modo; et in hoc superat anima ut sic formam
101 d.1, q.2-0250 2
inanimati ut sic, nam forma inanimati non est contrahibilis ad rationem
102 d.1, q.2-0270 10
finis rei, et necessitari ad hanc operationem est perfectio, ut *
103 d.1, q.2-0284 10
absque ulla mutatione. Tamen hic modus adeo est perfectus, ut soli
104 d.1, q.3-0036 12
patet ex se, nam forma non est propter se facta, sed ut sit actus *
105 d.1, q.3-0072 8
1 in dispositionibus, quas in materia requirunt, ut possint eam

106 d.1, q.3-0093 8
loquendo, partes organicae et dissimilares idem sunt, ut annotavit D *

107 d.1, q.3-0097 5
informat corpus dissimilariū partium, ut inductione patet.

108 d.1, q.3-0111 7
sed sunt quaedam corpora ibi inclusa, ut videre est in astris quae habent

109 d.1, q.3-0145 5
sed quod ipsa anima, ut conferens gradum vitae, supponat gradum

110 d.1, q.3-0146 9
corporis a se ipsa secundum diversam rationem collatum, ut notavimus

111 d.1, q.3-0151 3
informatam forma, ut dante esse corporeum et dispositum organico modo

112 d.1, q.3-0153 8
corpus" illud significat subiectum animae cum requisitis ut subiciatur illi,

113 d.1, q.3-0156 2
non ut significat privationem, sed ut dicit potentiam receptivam actus,

114 d.1, q.3-0156 6
non ut significat privationem, sed ut dicit potentiam receptivam actus,

115 d.1, q.3-0158 1
ut 1 Physicorum dictum est.

116 d.1, q.3-0212 11
10 Sed quaeres, an anima dicat ordinem ad corpus organicum, ut

117 d.1, q.3-0213 5
sumitur pro toto, an ut pro materia disposita sumitur. Dicendum ex

118 d.1, q.3-0218 3
materiam dispositam ut per se ordinatur ad accidentia ipsa, sed ad

119 d.1, q.3-0237 1
ut ad terminum, sed tamquam ad finem intrinsecum propter quem facta

120 d.1, q.3-0239 7
formalem ab eo ad quod ordinatur, ut patet, nam potest manere anima

121 d.1, q.3-0243 6
illius recipit res talem essentiam, ut per illam apta sit ad talem finem.

122 d.1, q.3-0249 6
Explicant hanc rem optime artificialia, ut dicto loco diximus.

123 d.1, q.3-0254 3
quod ordinatur ut ad finem. Secus autem est de relatione, nam neque

124 d.1, q.3-0257 9
putandum omnem rem absolutam posse sine alio definiri, ut putavit

125 d.1, q.3-0263 1
ut Dei omnipotentia comprehendi non potest nisi cognitis omnibus

126 d.1, q.4-0007 2
extrinseca, ut sunt corpus et operationes; neutra est ergo quidditativa.

127 d.1, q.4-0030 8
utrumque definiri potest, sed non eodem modo, ut statim dicam.

128 d.1, q.4-0044 12
et "potentia ad vitam" pro operatione vitali, illa duo diversa sunt, ut

129 d.1, q.4-0051 1
ut bona sit.

130 d.1, q.4-0058 8
Dico tamen utroque modo esse quidditativam, nam, ut *

131 d.1, q.4-0081 9
vitam habere, ubi nomine "vitae" intelligit operationem vitalem, ut

132 d.1, q.4-0083 4
explicat quidditatem animae, ut dictum est.

133 d.1, q.4-0118 5
propria anima non est, ut intelligentia caeli, illi non conveniat univoce

134 d.1, q.4-0122 5
informantem. Quod falsum est, ut ex q 1 patet, et latius patebit *

135 d.1, q.4-0132 8
Dico autem "operari", quia activitatem dicit, nam ut operationis *

136 d.1, q.4-0137 9
talis operatio potest tribui illi tamquam operanti, sed ut plurimum

137 d.1, q.4-0146 4
motus potest caelo ut agenti tribui.

138 d.1, q.4-0150 9
 primo", quia sunt quaedam principia proxima operationum vitalium, ut
 139 d.1, q.4-0170 2
 numerare, ut aperte dicit tx, 18.
 140 d.1, q.4-0178 11
 vitales; unde non est primum principium, sed potius se habet ut *
 141 d.1, q.4-0184 10
 operationem, et, si informat corpus, est propter operationem, nempe ut
 142 d.1, q.4-0201 2
 substantiali, ut est anima: Informat enim, et est principium operandi; et
 143 d.1, q.4-0205 3
 principium operandi, ut patet in vivente quod actu non operatur.
 144 d.1, q.4-0209 4
 alia vero est ut proprietas consequens essentiam.
 145 d.1, q.4-0218 3
 formales explicant, ut ostensum est, una tantum earum erit quidditativa.
 146 d.1, q.4-0225 7
 Et confirmatur, nam forma non ordinatur ut sit nec ut
 147 d.1, q.4-0225 10
 Et confirmatur, nam forma non ordinatur ut sit nec ut
 148 d.1, q.4-0226 3
 operetur, sed ut sit quo aliud est, et quo aliud operatur; ergo eo
 149 d.1, q.4-0233 3
 corpus principaliter ut utatur illo tamquam instrumento operationum
 150 d.1, q.4-0234 3
 suarum, sed ut constituat vivens ipsum in completa essentia. Quod
 151 d.1, q.4-0235 9
 clarius relucet in animabus materialibus, quae primo ordinantur ut
 152 d.1, q.4-0236 11
 sint actus materiae a qua substantantur in esse, et deinde ut sint principia
 153 d.1, q.4-0238 8
 operationes exercere possit, nihilominus ad corpus ordinatur ut hominem in
 154 d.1, q.4-0240 6
 conclusione, quia in essentia hominis ut sic, vel cuiuscumque viventis,
 155 d.1, q.4-0268 6
 sensu procedit ad probandum definitionem, ut patet in tx 23, et ex
 156 d.1, q.4-0296 5
 Quia nec causam explicat, ut patet, per causales proprietates. Ista enim
 157 d.1, q.4-0308 9
 ordinatur ad tale esse dandum composito, ideo ordinatur ut sit illi
 158 d.1, q.4-0313 3
 composito vivente, ut in homine, non ideo habet talem essentiam, quia
 159 d.1, q.4-0321 6
 Magnus, et multi ex latinis, ut Caietanus hic, et multi moderni. Et
 160 d.1, q.4-0323 8
 ad reddendam causam definitionis datae 1 cap, ut ipse dicit. Et ad
 161 d.1, q.4-0372 1
 ut verissimum est hominem esse creatum a Deo intellectualis naturae,
 162 d.1, q.4-0376 5
 erat, ideo aptus fuit ut propter illum finem crearetur.
 163 d.1, q.4-0378 2
 creata ut esset in infimo loco, tamquam substentaculum aliarum rerum:
 164 d.1, q.4-0380 8
 natura sua gravis est, ideo fuit apta ut ordinaretur ad illum finem.
 165 d.1, q.4-0384 1
 ut cadat sub intentione agentis habet illam. Et tunc demonstratio *
 166 d.1, q.4-0388 6
 natura sua ordinantur ad aliud ut ad finem, et in hoc consistit earum
 167 d.1, q.4-0389 2
 essentia, ut sunt accidentia, potentiae, et similia, tales etiam res *
 168 d.2-0004 7
 vegetativam, sensitivam, et rationalem aperte insinuat, ut diximus, 2 et omnium
 169 d.2-0025 6
 continetur in potentia in posteriori, ut triangulus in quadrangulo, ita hic

170 d.2-0026 5
 inferior anima continet superiorem, ut sensitiva vegetativam, et *
 171 d.2, q.1-0009 7
 rationem vitae, et an tale principium ut sic sit anima, illud in *
 172 d.2, q.1-0069 5
 movere aliqua specie motus, ut supra diximus ex communi hominum
 173 d.2, q.1-0084 9
 vegetandi vera forma, atque adeo verus actus primus, ut de se constat;
 174 d.2, q.1-0096 2
 partibus, ut I De generatione exposuimus, in quo ab inanimatis *
 175 d.2, q.1-0101 8
 emissionem. Qui modus generationis est proprius viventium, ut infra
 176 d.2, q.1-0125 10
 et ad discernendum inter alimenta; ergo si sensus ordinantur, ut ad
 177 d.2, q.1-0152 6
 viventis; sed gradus vegetabilium comparatur ut genus ad gradum *
 178 d.2, q.1-0162 5
 quo nutriri non possunt; ut ignis trahit oleum, et illo nutritur, non
 179 d.2, q.1-0165 9
 vegetabilia differunt ab inanimatis in modo nutritionis, quia, ut dictum
 180 d.2, q.1-0174 10
 quod modus operandi aliquando elevat rem ad alium gradum, ut *
 181 d.2, q.1-0204 2
 animae, ut praecedenti disputatione dictum est.
 182 d.2, q.1-0217 5
 cessare ab operatione, nam, ut I De generatione dictum est, auctio
 183 d.2, q.1-0237 12
 ab auctore naturae ordinata et in tali gradu et ordine constituta, ut sint
 184 d.2, q.2-0005 10
 tam propter rei difficultatem, quam ad doctrinae complementum, et ut
 185 d.2, q.2-0023 5
 est signum perfectioris animae, ut patet discurrendo per omnia *
 186 d.2, q.2-0028 3
 operatio sensuum, ut in nobis experimur; et operatio ab appetitu elicita,
 187 d.2, q.2-0068 9
 autem gradus minus perfectus est separabilis a perfectiori, ut patet
 188 d.2, q.2-0086 7
 aliquid; dedit ergo illis ista organa ut sentirent.
 189 d.2, q.2-0091 5
 aliquando ex natura sua, ut ovis lupum; aliquando vero ex consuetudine,
 190 d.2, q.2-0092 1
 ut canis timet hominem aut locum a quo vel in quo fuit iterum et semel
 191 d.2, q.2-0139 1
 ut duo gradus, ut infra latius, q 6, dicemus.
 192 d.2, q.2-0139 4
 ut duo gradus, ut infra latius, q 6, dicemus.
 193 d.2, q.2-0154 10
 operatione, quia possunt applicare potentiam ad opus, et non; ut si
 194 d.2, q.2-0155 3
 brutum apprehendat ut malum ambulare, potest cessare ab operatione
 195 d.2, q.2-0157 2
 apprehendit ut nocivum quiescere, potest ambulare. Quae vis ad *
 196 d.2, q.2-0164 8
 necessario debeant ab operatione sensitivae animae vacare, ut in solis
 197 d.2, q.2-0168 6
 quae interrumpi naturaliter non potest, ut est motus cordis. Quem *
 198 d.2, q.2-0169 10
 Caietanus, supra, vult non esse operationem animae sensitivae; sed, ut
 199 d.2, q.2-0171 5
 procedere ab anima, non ut anima, sed ut natura, et referri in generans;
 200 d.2, q.2-0171 8
 procedere ab anima, non ut anima, sed ut natura, et referri in generans;
 201 d.2, q.2-0174 2
 interrumpitur, ut in Physicis dictum est.

202 d.2, q.3-0021 2
 materia, ut ostendunt operationes eorum, quia omnes fiunt medio *

203 d.2, q.3-0027 6
 Et eadem fuit sententia Platonis, ut late Philoponus probat in *

204 d.2, q.3-0060 1
 ut patet in dormiente, et in pueris, qui propter defectum sensuum

205 d.2, q.3-0071 2
 resurrectionem, ut dicitur Act 23, simul negabant animae immortalitatem.

206 d.2, q.3-0072 7
 Quos Zenon et alii sunt secuti, ut refert liber De ecclesiasticis *

207 d.2, q.3-0078 9
 interire, tamen postea reproduci a Deo tempore resurrectionis, ut refert

208 d.2, q.3-0081 9
 Concilium, in quo Origenes vi disputationis eos convincit, ut narrat

209 d.2, q.3-0112 5
 potentiam, et potentia naturam, ut dixit D Dionysius, De caelesti hierarchia,

210 d.2, q.3-0129 5
 "intus existens prohibet extraneum", ut patet in visu, qui si esset

211 d.2, q.3-0149 6
 ab illo in esse reali, ut quia materia realiter recipit omnem formam, ideo

212 d.2, q.3-0152 2
 intentionali, ut intellectus recipiens species omnium rerum debet carere

213 d.2, q.3-0156 1
 ut habeat vim. Et habet aliquas instantias, ut dictum est de intellectu

214 d.2, q.3-0156 8
 ut habeat vim. Et habet aliquas instantias, ut dictum est de intellectu

215 d.2, q.3-0166 11
 Pro nunc dico illam non habere locum in natura spirituali, ut

216 d.2, q.3-0167 9
 primum argumentum probat; habet tamen in natura materiali, ut *

217 d.2, q.3-0201 2
 obiectorum, ut possint perfecte recipere impressionem illorum; at vero *

218 d.2, q.3-0222 1
 ut visus, est magis immaterialis; ergo potentia cognoscitiva ex se

219 d.2, q.3-0225 5
 consequentia, nam si potentia, ut in illo gradu constituatur, requirit

220 d.2, q.3-0257 1
 ut experientia patet; et talis actus est spiritualis; et consequenter *

221 d.2, q.3-0308 6
 ita in confuso res cognoscunt, ut simul cum propriis obiectis multa

222 d.2, q.3-0346 8
 quae non possit a materiali agente impediri, ut appetitus sensitivus

223 d.2, q.3-0366 5
 formas quaedam adeo perfectae, ut in se integre subsistentes sint, *

224 d.2, q.3-0368 2
 imperfectae, ut omnino materiae immersae sint. Et inter has *

225 d.2, q.3-0371 4
 ipsius naturae postulat, ut inter haec duo extrema detur quaedam forma

226 d.2, q.3-0374 3
 naturae ordo, ut a superioribus ad inferiora descendendo, et ab *

227 d.2, q.3-0381 8
 altera earum sola forte non convincat intellectum ut demonstratio,

228 d.2, q.3-0398 4
 obscura tamen. Quae ut perfecte intelligatur notandum est quod

229 d.2, q.3-0404 5
 desinit ad desitudinem alterius, ut quando ignis generatur ex aere,

230 d.2, q.3-0422 9
 Tamen sensus est, quod esse ita convenit formae, ut per illam conveniat

231 d.2, q.3-0424 1
 ut quod, tamquam proprio susceptivo; si autem forma non sit *

232 d.2, q.3-0425 5
 subsistens, illi convenit esse ut quo, id est, tamquam principio quo *

233 d.2, q.3-0437 4
 independente ab alio, ut a substantante, impossibile est intelligere *

234 d.2, q.3-0456 12
cap 5, illo invito fuisse in lucem editum, esseque adeo difficilem ut
235 d.2, q.3-0467 2
postulat, ut omnia inferiora superiori deserviant, et quod omnes *
236 d.2, q.3-0492 6
Domine, [...] et sic est, ut omnis animus inordinatus ipse sibi sit poena."
237 d.2, q.3-0525 7
alia vita. Eadem rationem insinuavit Socrates, ut refert Cicero, *
238 d.2, q.3-0532 7
patet reditus." Simile quid dixit Epicharmos, ut refert Eugubinus,
239 d.2, q.3-0540 9
perpetuas, sed solum conservari a Deo aliquo tempore. ut unaquaeque
240 d.2, q.3-0579 4
fundamento viverent homines ut bruta, et inciderent in cogitationes illas:
241 d.2, q.3-0580 7
"Comedamus et bibamus, cras enim moriemur", ut de insipientibus
242 d.2, q.3-0605 5
Hoc idem agnovit Pythagoras, ut patet ex Timaeo *
243 d.2, q.3-0627 6
est Platonem tota eius schola, ut refert Tertullianus, lib 1 De *
244 d.2, q.3-0629 2
Plotinus, ut D Augustinus refert, 9 De civitate, cap 16, Gregorius
245 d.2, q.3-0647 3
Epicharmus poeta, ut supra retuli. Idem Lucretius dicens:
246 d.2, q.3-0664 2
Brachmanes, ut patet ex epistola Didymi, regis eorum, ad Alexandrum *
247 d.2, q.3-0666 6
Idem crediderunt Persae et Medi, ut patet ex verbis Cyri *
248 d.2, q.3-0675 1
ut futura vita fruerentur. Multi etiam ex antiqui sese neci dederunt, ut
249 d.2, q.3-0675 12
ut futura vita fruerentur. Multi etiam ex antiqui sese neci dederunt, ut
250 d.2, q.3-0676 7
liberius anima et futura vita fruerentur, ut de Cleombroto refert
251 d.2, q.3-0689 8
instituendos mores hominum, pertinebat ad providentiam Dei, ut esset
252 d.2, q.3-0692 2
fuerit, ut de indis refertur, forte permittente Deo propter gravissima
253 d.2, q.3-0698 7
animarum, aut circa statum futurae vitae, ut quaestione sequenti videbimus.
254 d.2, q.3-0702 6
mentionem fecerimus; quod consulto fecimus, ut illius sententiam hoc ultimo
255 d.2, q.3-0707 3
esse mortalem, ut Clemens Alexandrinus, Iustinus Martyr, Sermone
256 d.2, q.3-0735 9
aliquem habet affectum aut operationem propriam, fieri potest ut ipsa
257 d.2, q.3-0739 11
Aristoteles in eis non arguit, in quo multi falsi sunt, ut Themistius,
258 d.2, q.3-0743 9
fundamenta et principia prima ad investigandam immortalitatem animae, ut
259 d.2, q.3-0765 2
formam, ut actus secundus primum. Et ideo si operatio nullam *
260 d.2, q.3-0766 5
dependentiam habet a corpore, ut a subiecto, nec forma illam habebit; si
261 d.2, q.3-0783 2
obiecti, ut auditus a vehementissimo sono; intellectus vero non sic, sed
262 d.2, q.3-0796 7
aliqua forma maneat post corruptionem totius, ut si est anima talis, ut
263 d.2, q.3-0796 12
aliqua forma maneat post corruptionem totius, ut si est anima talis, ut
264 d.2, q.3-0801 8
cum inseparabilia sint." Et infra: "Restat igitur ut mens sola *
265 d.2, q.3-0812 4
hoc tantum persuadent, ut homo res humanas curet, et mortalis mortalia

266 d.2, q.3-0813 6
sentiat; sed ait curandum esse, ut ea vita vivamus quae est secundum
267 d.2, q.3-0844 3
a corpore ut a ministrante; et ita anima non habet operationem *

268 d.2, q.3-0849 9
non est sine imaginatione, non est propria operatio, ut patet ex tertia
269 d.2, q.3-0850 3
conditionalis; ergo ut sit propria operatio necesse est quod neque sit
270 d.2, q.3-0869 6
adeo sunt inter se germana, ut vix possit secundum ignorari, cognito
271 d.2, q.3-0879 6
quae non pendet a corpore ut ab instrumento; ergo.

272 d.2, q.3-0885 12
3 Lib 2, cap 1, in fine ait: "Nihil autem vetat ut
273 d.2, q.3-0893 2
corpore, ut subiecto et organo; ergo cognovit eam esse spiritualem;
274 d.2, q.3-0917 9
quod diximus, et ex illo evidenter sequitur immortalitas, ut etiam
275 d.2, q.3-0945 6
Uno modo tamquam ab elicienti, ut pendet actus *
276 d.2, q.3-0948 5
eiusdem ordinis et rationis, ut pendet operatio appetitus sensitivi a phantasia,
277 d.2, q.3-0949 7
et operatio phantasiae a sensibus externis, ut Aristoteles infra ait,
278 d.2, q.3-0953 4
tamquam a concomitante, ut pendet intelligere nostrum a phantasia, quia
279 d.2, q.3-0954 7
operatio phantasiae semper concomitatur operationem intellectus, ut
280 d.2, q.3-1001 6
intelligit post mortem manere animam, ut D Thomas ibi, lect 15, 16 et
281 d.2, q.3-1010 6
Aristoteles educi de potentia materiae, ut patet ex 2 De generatione
282 d.2, q.3-1052 5
cogitatio pro mortuis exorare, ut a peccatis absolvantur",
283 d.2, q.3-1053 1
ut in libris Machabaeorum dicitur? Ut quid enim est purgatorium? Ut
284 d.2, q.3-1070 7
4 Quia Angeli perfectiores sunt anima, ut colligit *
285 d.2, q.3-1078 11
Antecedens patet, quia non est de fide Angelum esse spiritum, ut D.
286 d.2, q.3-1080 11
civitate, cap 10, nam multi sancti tenuerunt eos esse corporeos, ut D.
287 d.2, q.3-1092 11
animae nullum miraculum Deus facit, nec Sacra Scriptura id narrat ut
288 d.2, q.3-1093 3
miraculum, sed ut quid naturale.
289 d.2, q.3-1106 5
immortalis." Et infra damnat ut haeticos eos qui dixerint esse *
290 d.2, q.3-1108 4
praecipit magistris omnibus, ut doceant hanc veritatem fidei, et *
291 d.2, q.3-1116 5
Epist Sophronii, quam Concilium ut catholicam acceptat.
292 d.2, q.3-1121 2
oppositum ut errorem Originis, qui dixit animam habere corpus aereum.
293 d.2, q.3-1138 6
immortalem, quin divina virtuta indigeat ut conservetur, quia Deo
294 d.2, q.3-1144 7
immortalitatem perfectam, id est, omnimodam immutabilitatem, ut exponit
295 d.2, q.3-1161 9
tamen anima est tantum forma, etiam secundum fidem, ut infra *
296 d.2, q.3-1182 8
assentiendum huic veritati; quod non parum conducit, ut rationes, quae
297 d.2, q.3-1194 6
creatur. Quae duo non repugnant, ut dictum est 1 Physicorum.

298 d.2, q.3-1203 2
organicam, ut optime Aristoteles observavit, lib 3, tx. 7, nam per se
299 d.2, q.4-0035 7
perfectissimum, nam multa sunt alia perfectiora, ut de caelestibus patet;
300 d.2, q.4-0045 3
et perpetua, ut esset finis proportionatus illi.
301 d.2, q.4-0062 8
materiale non potest agere circa rem spiritualem, ut illam uniat materiae;
302 d.2, q.4-0073 10
sensitivis brutorum; illae autem non oriuntur a principio intellectivo ut
303 d.2, q.4-0086 5
At vero Aristotelici quidam, ut Averroes, 3 De Anima, tx 5,
304 d.2, q.4-0104 1
ut sic esse veram animam informantem et dantem esse substantiale
305 d.2, q.4-0109 2
Materia, ut diximus 1 Physicorum, de se est quaedam entitas potentialis
306 d.2, q.4-0110 2
apta, ut, per adventum alterius entitatis in illa receptae, actuetur, et
307 d.2, q.4-0115 1
ut sic dicam, illud vacuum quod erat in potentialitate materiae.
308 d.2, q.4-0188 3
potentia dicitur, ut per illam operetur id quod principaliter operatur;
309 d.2, q.4-0201 3
supposito distincto, ut quod Petrus habeat potentiam visivam, et Paulus
310 d.2, q.4-0206 4
immaterialem, quamvis non ut veram formam.
311 d.2, q.4-0210 4
unio non sufficit ut actio maxime vitalis unius suppositi tribuatur alio,
312 d.2, q.4-0211 1
ut inductione etiam facile constare potest.
313 d.2, q.4-0249 7
8 Dixi in conclusione "principium intellectivum ut sic", id est, ut
314 d.2, q.4-0249 11
8 Dixi in conclusione "principium intellectivum ut sic", id est, ut
315 d.2, q.4-0251 1
ut est eminenter vegetativa et sensitiva, esse formam hominis, non
316 d.2, q.4-0252 2
vero ut est intellectiva. Inter quos videtur esse Ferrariensis, 2 Contra
317 d.2, q.4-0254 8
a 1, circa 1, ait quod anima, ut intellectiva, non est actus corporis.
318 d.2, q.4-0255 9
Sed dicendum rationes factas demonstrare quod anima intellectiva ut
319 d.2, q.4-0260 6
aliquando significat potentiam seu animam, ut subiacet potentiae *
320 d.2, q.4-0261 3
intellectivae; et ut sic non est forma corporis, quia intellectus non est in
321 d.2, q.4-0263 9
"intellectivum" pro principio essentiali; et tunc reduplicatio illa "ut
322 d.2, q.4-0265 4
sic principium intellectivum ut sic non habet ex se quod sit forma *
323 d.2, q.4-0266 8
corporis; in quo differt a principio sensitivo ut sic, nam principium *
324 d.2, q.4-0267 2
sentiendi ut sic non potest esse nisi forma informans corpus; principium
325 d.2, q.4-0268 8
vero intelligendi, absolute loquendo, salvatur sine corpore, ut in angelis
326 d.2, q.4-0269 8
patet, et ita ex se non postulat ut sit forma corporis. Et hoc certe voluit
327 d.2, q.4-0276 2
intellectiva ut sic, nam per illam, ut est sensitiva tantum, constituitur homo
328 d.2, q.4-0276 7
intellectiva ut sic, nam per illam, ut est sensitiva tantum, constituitur homo
329 d.2, q.4-0278 4
Item, anima intellectiva ut sic non est substantia completa;

330 d.2, q.4-0283 4
intelligit per animam ut est intellectiva; ergo ut sic est forma.

331 d.2, q.4-0283 8
intelligit per animam ut est intellectiva; ergo ut sic est forma.

332 d.2, q.4-0285 3
corpore; ergo, ut intellectiva est, est forma corporis.

333 d.2, q.4-0288 4
oriri ex anima ut sensitiva est, sed ut intellectiva, ut sunt esse risibilem,

334 d.2, q.4-0288 8
oriri ex anima ut sensitiva est, sed ut intellectiva, ut sunt esse risibilem,

335 d.2, q.4-0288 10
oriri ex anima ut sensitiva est, sed ut intellectiva, ut sunt esse risibilem,

336 d.2, q.4-0289 4
flebilem, etc; ergo ut sic unitur corpori ut forma.

337 d.2, q.4-0289 8
flebilem, etc; ergo ut sic unitur corpori ut forma.

338 d.2, q.4-0310 10
subiecto disposito. Est ergo evidens in doctrina Aristotelis animam ut

339 d.2, q.4-0315 2
intellectivam ut in prooemio, et cap 1, lib 2, bis aut ter, et in

340 d.2, q.4-0318 8
esse actum et formam. In qua demonstratione, ut procesus sit verus,

341 d.2, q.4-0336 4
semper numerat intelligere, ut patet ex prooemio, et ex hoc lib 2,

342 d.2, q.4-0342 2
graecum, ut aiunt, significat "cogitare." Et favet huic expositioni *

343 d.2, q.4-0384 6
contemplativo", omnino a materia abstracto, ut angelico et divino, "alia

344 d.2, q.4-0392 3
sit actus ut nauta", seu ut forma. Quod multi putant dictum fuisse

345 d.2, q.4-0392 6
sit actus ut nauta", seu ut forma. Quod multi putant dictum fuisse

346 d.2, q.4-0402 4
autem non vivit, ut homo, per animam sensitivam, hoc enim est *

347 d.2, q.4-0416 5
ratione intellectus et voluntatis, ut sancti omnes exponunt. Et aperte

348 d.2, q.4-0422 6
manifestari oportet ante tribunal Christi, ut referat unusquisque [...] prout

349 d.2, q.4-0427 8
hominis, et tamen sunt ab anima intellectiva ut sic; ergo illa est quae

350 d.2, q.4-0434 10
et fruitionis divinae, et non nisi ratione animae intellectivae ut sic et

351 d.2, q.4-0444 3
esse vitandos ut haereticos.

352 d.2, q.4-0458 3
omnibus hominibus, ut falso Averroes putavit. Nam cum hoc *

353 d.2, q.4-0469 4
est species intelligibilis, ut infra videbimus, sed ex phantasmate

354 d.2, q.4-0515 4
fuerunt et sunt, ut latius dicetur in solutione ad decimum.

355 d.2, q.4-0525 8
negari esse mirabile quod res adeo distantes, ut sunt corpus et spiritus,

356 d.2, q.4-0530 1
ut inter res spirituales tantum et corporeas tantum, daretur una quasi

357 d.2, q.4-0564 5
Quocirca, nos qui supponimus ut verius essentiam et existentiam

358 d.2, q.4-0583 3
debilem entitatem, ut non sit huiusmodi forma sibi sufficiens nec

359 d.2, q.4-0591 2
formae ut sic; secundum vero est quasi per accidens, proveniens non

360 d.2, q.4-0601 4
unionem ad aliud, ut patet in humanitate Christi Domini.

361 d.2, q.4-0623 3
supposito divino ut substantanti illam et operanti per illam ut per *

362 d.2, q.4-0623 10
supposito divino ut substantanti illam et operanti per illam ut per *

363 d.2, q.4-0632 13
operationes fiunt cum corpore, illae autem in sola anima. Verum est tamen, ut

364 d.2, q.4-0635 3
tamen subsistit ut pars, sicut oculus etiam dicitur videre, quia est *

365 d.2, q.4-0639 5
nisi inhaerendo subiecto, ita ut substentetur ab illo; et ideo eo ipso

366 d.2, q.4-0650 3
quantitati panis, ut in Eucharistia, illam alicui substantiae uniret, tunc

367 d.2, q.4-0653 1
ut per se sit.

368 d.2, q.4-0659 6
ab aliquo quod non informet, ut de facto corpus Christi Domini sustinet

369 d.2, q.4-0664 8
aliud, quia non ordinatur ad informandum, sed ut per se sit; tamen

370 d.2, q.4-0685 2
illius, ut impossibile est quod forma leonis det formaliter esse equi, aut

371 d.2, q.4-0708 4
est actus corporis ut illi inhaerens et ab illo dependens, sed per se

372 d.2, q.4-0711 9
corpore ad multas operationes quae dimanant ab illa, ut rationalis est, ut

373 d.2, q.4-0711 12
corpore ad multas operationes quae dimanant ab illa, ut rationalis est, ut

374 d.2, q.4-0712 10
sunt ridere, loqui, etc, et ad has deservit corpus ut proprium *

375 d.2, q.4-0713 9
instrumentum; tamen ad intellectionem ipsam indiget corpore non ut subiecto

376 d.2, q.4-0717 6
neque homo per corpus; ergo ut rationalis est, non est forma *

377 d.2, q.4-0811 10
primus est quando aufertur aliquid debitum ex natura sua, ut status

378 d.2, q.4-0813 10
secundus status violentiae est quando ponitur aliquid contra naturam, ut

379 d.2, q.4-0815 1
ut quando aqua fit calida, nam ponitur in ea calor et aufertur frigiditas,

380 d.2, q.4-0823 10
privatione mera ad habitum naturaliter non potest esse regressus; ut homo

381 d.2, q.4-0828 9
27 De origine animae rationalis. Decimum argumentum petit ut

382 d.2, q.4-0834 2
Platonici, ut refert Hieronymus, epist ad Marcellinum. Quod et *

383 d.2, q.4-0842 9
circuitus in ipsis deferuntur, donec ita se gerant ut mereantur pervolare

384 d.2, q.4-0846 7
animam fuisse ante corpora, sequuntur Platonici, ut Iamblicus, *

385 d.2, q.4-0848 2
Hierosolymitanus, ut Hieronymus refert, et Rufinus, ut idem *

386 d.2, q.4-0848 7
Hierosolymitanus, ut Hieronymus refert, et Rufinus, ut idem *

387 d.2, q.4-0908 10
separatae et distinctae quot homines moriuntur; nec fieri potest ut

388 d.2, q.4-0909 6
omnes postea in unum confluant, ut aliqui haeretici putant, aut vero

389 d.2, q.4-0910 7
quod convertantur in daemones aut angelos. ut putavit Tertullianus,

390 d.2, q.4-0921 2
deciderunt, ut Lc 16 de anima Lazari et divitis; et illud: "Descendam ad

391 d.2, q.4-0923 8
In die iudicii omnes homines creati resurgent, "ut unusquisque referat

392 d.2, q.4-0933 1
ut refert Augustinus, lib De origine animae, et lib De haeresibus,

393 d.2, q.4-0936 1
ut dividi possit et informare corpora.

394 d.2, q.4-0944 3
ex traduce, ut ep 28 ad Hieronymum, et ep 157 ad Optatum et
395 d.2, q.4-0952 4
creationem, et oppositum, ut minimum, esset erroneum, ut testatur
396 d.2, q.4-0952 8
creationem, et oppositum, ut minimum, esset erroneum, ut testatur
397 d.2, q.4-1016 2
hominem, ut dictum est 1 Physicorum. Et haec de decimo.
398 d.2, q.5-0004 7
1 Diximus de singulis animabus, superest ut comparemus eas inter se,
399 d.2, q.5-0006 12
quaestionis, nota quod istae animae non sunt ita diversae et repugnantes, ut
400 d.2, q.5-0010 6
perfecta possit reperiri sine perfectiori, ut vegetativa sine sensitiva, et
401 d.2, q.5-0017 4
in eodem supposito, ut in bruto, an re distinguantur anima vegetativa
402 d.2, q.5-0055 9
iustorum", et ex illo 1 Thes 5: "[...] ut sit integer spiritus vester,
403 d.2, q.5-0079 7
eam"; et loquitur de amore animae, ut sensitiva est; et de eadem
404 d.2, q.5-0095 6
Concilium a graecis non admittitur ut oecumenicum, tamen vere est
405 d.2, q.5-0096 2
acceptandum ut tale, ut praecipitur in cap Sancta Romana, 8, d.
406 d.2, q.5-0096 4
acceptandum ut tale, ut praecipitur in cap Sancta Romana, 8, d.
407 d.2, q.5-0098 8
dicta Synodo, tamen in emendatis codicibus habentur, ut notat *
408 d.2, q.5-0148 2
animae; ut si quis nimia attentione incumbat actioni intellectus aliquo
409 d.2, q.5-0155 2
aliae: ut si imaginatio apprehendat vehementer contemptum, facultas
410 d.2, q.5-0157 3
apprehendat periculum ut imminens, incitatur pulsus, et naturalis facultas
411 d.2, q.5-0164 3
superiores omnes, ut inductione constat et ratione, quia huiusmodi gradus se
412 d.2, q.6-0004 7
Ratio difficultatis oritur ex praecedenti quaestione, ut
413 d.2, q.6-0013 2
alio, ut patet ex argumento statim facto, et ex effectu, nam ab eadem
414 d.2, q.6-0014 9
anima oriuntur potentiae eiusdem ordinis cum potentiis alterius, ut ab
415 d.2, q.6-0053 4
Item, anima rationalis, ut rationalis est, dat esse sensitivum
416 d.2, q.6-0065 7
eminenter calor; hoc autem non sufficit ut forma eminenter det esse
417 d.2, q.6-0066 3
formaliter alterius, ut lux solis, licet eminenter sit calida, non facit
418 d.2, q.6-0069 4
efficientis non sufficit ut det formaliter esse, tamen continere eminenter
419 d.2, q.6-0074 2
et "ut formam", quia nihil est aliud continere formaliter quam esse
420 d.2, q.6-0083 3
continet illam, ut lux causat calorem, quia in virtute continet illum;
421 d.2, q.6-0116 5
primum sine hoc secundo, ut non potest esse albedo quin sit color,
422 d.2, q.6-0121 8
facere, licet sit spiritualis, nam constituere corpus, ut dictum est 1 De
423 d.2, q.6-0131 4
constituitur per animam, ut sensitivam; et in esse hominis per eandem, ut
424 d.2, q.6-0131 12
constituitur per animam, ut sensitivam; et in esse hominis per eandem, ut
425 d.2, q.6-0143 3
distinguuntur formaliter, ut probatum est.

426 d.2, q.6-0152 3
 anima rationali, ut patet ex dictis evidenter; ergo et anima sensitiva
 427 d.2, q.6-0159 7
 Si primo modo considerentur, habent se ut superius et inferius, et
 428 d.2, q.6-0171 9
 vegetabilium. Unde falluntur qui putant per animam vegetativam ut sic primo
 429 d.2, q.6-0172 4
 constitui plantas. Nam ut Aristoteles ait, hic, cap 3, anima vegetativa
 430 d.2, q.6-0174 11
 quod per illam constituitur est commune; illud autem est vivens ut sic,
 431 d.2, q.6-0189 4
 7 Quod autem ut magis explicetur, notandum, 2, quod in
 432 d.2, q.6-0193 5
 animabus. Anima enim vegetativa ut sic est quaedam ratio generica quae *
 433 d.2, q.6-0217 3
 neque formaliter, ut de se patet, neque eminenter, quia non continet
 434 d.2, q.6-0218 4
 virtute animam plantae ut sic. Et hoc modo nomen "vegetabilium"
 435 d.2, q.6-0226 5
 et posse diversimode specificari, ut diximus. Unde negabit vulgaris
 436 d.2, q.6-0233 2
 sensitiva ut sic est principium vegetandi, et quod rationalis ut sic est *
 437 d.2, q.6-0233 10
 sensitiva ut sic est principium vegetandi, et quod rationalis ut sic est *
 438 d.2, q.6-0237 8
 formarum, sunt verae. Ut haec propositio: "Homo, ut homo, sentit", si *
 439 d.2, q.6-0246 10
 est quod tunc illae rationes non conveniunt illis univoce, ut iustitia, etc.
 440 d.2, q.6-0271 4
 tantum vegetativa est, ut anima plantae; alias non distingueretur a
 441 d.2, q.6-0281 4
 viventis et animae, ut solum significet principium operationis vitalis,
 442 d.2, q.6-0284 7
 Et si hoc modo sumatur "anima", ut hic est divisum, potest
 443 d.2, q.6-0286 5
 dividenda sumantur stricte, ita ut "anima vegetativa" significet animam
 444 d.2, q.6-0287 6
 commensuratam tantum operibus vegetativae partis, ut est anima *
 445 d.2, q.6-0293 7
 qui omnes agunt de anima vegetativa, ut est communis omnibus *
 446 d.2, q.6-0294 5
 viventibus, et de sensitiva, ut est communis hominibus. Unde divisio in illo
 447 d.2, q.6-0296 6
 nam scientia de anima vegetativa ut sic eadem est in planta et in *
 448 d.2, q.6-0299 7
 Et ideo alius sensus divisionis est, ut membra dividenda
 449 d.2, q.6-0309 7
 Prima pars patet ex dictis, nam ut divisio sit bona, sufficit
 450 d.2, q.6-0310 9
 aliqua formalis distinctio membrorum; haec autem reperitur hic, ut
 451 d.2, q.6-0337 10
 a principio intrinseco, et eius principium est propria anima, ut supra
 452 d.2, q.6-0345 4
 fit medio corpore ut instrumento, neque in corpore recipitur, sed
 453 d.2, q.6-0369 3
 possunt accipi ut significant essentiam viventium et gradus essentielles
 454 d.2, q.6-0370 10
 eorum, et isto modo tantum sunt tres gradus viventium, ut argumentum
 455 d.2, q.6-0372 7
 locomotivum sub eodem essentiali gradu comprehenduntur, ut dictum est
 456 d.2, q.6-0386 4
 sentiens habet appetitum, ut Aristoteles hic saepe dicit.
 457 d.2, q.6-0389 11
 immo nec a vegetativo, nam omne quod augetur mutat locum, ut

458 d.2, q.6-0409 5
tamen quantum ad modum, ut patet ab effectu, nam quaternarius non

UTATUR

1 d.1, q.4-0185 1
utatur illo tamquam instrumento suarum operationum. Quae *
2 d.1, q.4-0233 4
corpus principaliter ut utatur illo tamquam instrumento operationum

UTCUMQUE

1 d.2, q.4-0703 7
comparatio, cum sint diversorum ordinum; tamen utcumque fiat, anima

UTENS

1 d.2, q.3-0098 4
id est, non utens corpore tamquam instrumento suae operationis. *

UTERENTUR

1 d.2, q.3-0519 6
uti ratione illa, quamvis non uterentur philosophi; minus docte vero,

UTERQUE

1 d.1, q.4-0086 2
et uterque Caietanus, et Soto, 3 Physicorum, q 1, ad 3. Insinuat
2 d.2, q.3-0740 3
Venetus, et uterque Caietanus. Et ideo cessat quaestio, quomodo

UTI

1 d.2, q.2-0115 10
quia forma intellectiva, si unitur corpori, debet aliquo modo uti illo
2 d.2, q.3-0519 1
uti ratione illa, quamvis non uterentur philosophi; minus docte vero,

UTILE

1 d.2, q.2-0127 3
nihil esset utile nisi possemus haec fugere, illa prosequi. Unde istae duae

UTILEM

1 Prooemium-0450 3
certiorem, esse utilem ad alias scientias, et maxime ad naturales; esse

UTILES

1 Prooemium-0480 2
Et utiles quidem esse possunt, vel quia ad bona corporis
2 Prooemium-0488 1
utiles; sed quaedam sunt utiliores aliis.

UTILIORES

1 Prooemium-0479 6
Quaedam enim sunt honestiores, aliae utiliores, etc.
2 Prooemium-0481 5
conducunt, et hoc modo utiliores sunt scientiae practicae, sub quibus
3 Prooemium-0488 5
utiles; sed quaedam sunt utiliores aliis.

UTILIS

- 1 Prooemium-0478 2
honesta, utilis et delectabilis, sed non omnes aequaliter.
- 2 Prooemium-0484 5
Alio modo potest esse utilis scientia ad bona animae, et
- 3 Prooemium-0486 3
scientia est utilis ad aliam. Quae utilitas communis est omnibus. Habent
- 4 Prooemium-0634 1
utilis.
- 5 Prooemium-0646 4
naturae est specialiter utilis. Quod dupliciter intelligi potest:
- 6 Prooemium-0647 9
Uno modo, quod ad praecedentes Physicae partes sit utilis;
- 7 Prooemium-0652 1
utilis, nam ex hac doctrina perfectius cognoscitur differentia inter
- 8 Prooemium-0659 12
cognoscit se ipsum, et ideo illi maxime naturalis est et valde utilis.

UTILISSIMA

- 1 Prooemium-0482 6
artes comprehenduntur. Deinde Physica speculativa utilissima est, ut in
- 2 Prooemium-0616 12
veritatis, ita ex hac parte laudanda est scientia de anima, et utilissima
- 3 Prooemium-0626 1
utilissima:
- 4 Prooemium-0657 3
naturalissima et utilissima est cognitio sui; et ita Angelus perpetuo in
- 5 Prooemium-0686 10
haec certissima, quantum est ex vi sui obiecti, haec utilissima, et haec

UTILISSIMAM

- 1 Prooemium-0602 6
hanc scientiam ad plura esse utilissimam. Illa enim praebet *

UTILITAS

- 1 Prooemium-0486 7
scientia est utilis ad aliam. Quae utilitas communis est omnibus. Habent
- 2 Prooemium-0508 2
et utilitas ad honestatem conducens.
- 3 Prooemium-0519 3
communia. Quae utilitas longe maior est.

UTILITATE

- 1 Prooemium-0539 2
De utilitate autem illius nonnulla diximus, et plura statim
- 2 Prooemium-0601 6
31 De tertia proprietate, scilicet utilitate huius scientiae, nota

UTILITATI

- 1 Prooemium-0517 1
utilitati coniunctam, nam licet ad temporalia commoda non adeo *

UTILITATIS

- 1 Prooemium-0530 4
quae ratione suae utilitatis et dignitatis obiecti plurimum alias *

UTIQUE

1 Prooemium-0075 1
utique in primis ponemus." Et De sensu et sensibili, in principio, ait:

UTITUR

1 d.2, q.2-0034 8
vegetari tantum potest; perfectissimum autem quod ratione utitur; et
2 d.2, q.2-0102 9
sicut brutum quoddam, quia in nullo opere ratione utitur, nec dat
3 d.2, q.3-0132 3
Qua ratione utitur D Thomas, 1 p, q 75, a 2. Quae tamen ratio
4 d.2, q.3-0562 4
Qua ratione saepe utitur D Thomas, specialiter, in 2, d 19, q 1
5 d.2, q.3-0618 6
intellectu tenet, licet quando sensibus utitur turbetur et erret *
6 d.2, q.3-1031 6
mortuorum, sed vivorum." Quo testimonio utitur Chrysostomus, Homil 71

UTPOTE

1 d.2, q.3-0556 3
hac vita, utpote quod illi impedimentum sit ad consequenda bona
2 d.2, q.3-0685 3
veritate dubitant, utpote qui ambigunt de confessis ab omnibus,

UTRAMQUE

1 Prooemium-0233 6
nec solam formam contemplatur, sed utramque amplectitur. Materia
2 Prooemium-0281 1
utramque partem, quia non potest physicus unam sine alia contemplari.
3 d.1-0005 1
utramque approbat, et alteram ex altera confirmat.
4 d.1, q.4-0207 8
14 Ex quo ulterius sequitur non posse utramque rationem esse
5 d.1, q.4-0210 7
Ex quo praeterea infero non posse utramque definitionem
6 d.2-0027 2
intellectiva utramque. Haec Aristoteles.
7 d.2, q.4-0330 9
anima bruti continet animam vegetativam, et anima hominis utramque.
8 d.2, q.4-0531 3
media inter utramque, quae ambas in se contineret.

UTRAQUE

1 Prooemium-0074 6
hic in principio: "Propter haec utraque animae historiam rationabiliter
2 Prooemium-0236 2
Item, utraque istarum pertinet ad essentiam rei: materia ut
3 d.1, q.4-0006 7
ostendatur. Utraque autem difficilis est, nam utraque datur per quaedam
4 d.1, q.4-0215 4
Adde quod si utraque quidditatem rei explicaret, vel neutra
5 d.2, q.4-0448 9
habetur cap "Firmiter." Dicit: "Fecit Deus hominem ex utraque
6 d.2, q.5-0012 8
numquam est sine vegetativa, nec intellectiva sine utraque. Cuius rationem

UTRISQUE

1 d.2, q.4-0307 8
talibus forma; animans vero est quod ex utrisque componitur, corpore

UTRIUSQUE

1 Prooemium-0061 8
agere de anima; est ergo unica scientia utriusque, cuius obiectum
2 Prooemium-0443 8
sensibilis ordinis, ad sui perfectam cognitionem requirit utriusque extremi
3 d.1, q.4-0027 9
operari sit etiam propter perfectionem illius quod est; utriusque tamen
4 d.2, q.3-0066 9
"Unus est interitus hominum et iumentorum, et aequalis utriusque *
5 d.2, q.3-0761 3
vero esse utriusque, scilicet corporis et spiritus.

UTROQUE

1 d.1, q.4-0058 3
Dico tamen utroque modo esse quidditativam, nam, ut *
2 d.1, q.4-0060 5
ideo per illam particulam utroque modo intellectam explicatur propria

UTRUMQUE

1 Prooemium-0432 3
separatarum. Et utrumque docuit Aristoteles. Nam 6 Metaphysicae,
2 d.1, q.3-0216 10
et constituit compositum; et ita eadem est aptitudo ad utrumque, licet
3 d.1, q.4-0030 1
utrumque definiri potest, sed non eodem modo, ut statim dicam.
4 d.1, q.4-0093 2
particula utrumque esse comprehendit, nunc isto, nunc alio modo illam
5 d.1, q.4-0349 2
nam utrumque Aristoteles in principio illius capituli comprehendit.
6 d.2, q.4-0644 6
aliis, non separando aliud, nam utrumque simul separat in *
7 d.2, q.4-0814 7
quando aer frigit; tertius status est utrumque comprehendens,
8 d.2, q.4-0816 2
et utrumque est illi violentum.

UTUNTUR

1 d.2, q.3-0496 4
antiqui philosophi non utuntur ea.

MAYÚSCULAS

UBI

1 d.2, q.3-0767 9
autem omnis operatio habet dependentiam, habebit et forma. Ubi nota
2 d.2, q.3-0875 7
etiam per ipsam inesse competereque videntur." Ubi illam vocat *
3 d.2, q.3-1013 9
pari modo sentiendum est, atque etiam de intellectuali." Ubi videtur

UGO

1 d.2, q.4-0412 2
Beda, Ugo Cardinalis, super illum locum, Abulensis, q 7.

ULTIMA

1 d.2, q.3-0573 2
32 Ultima via desumitur, quia immortalitas animae et eius cognitio

ULTIMO

1 Prooemium-0427 2
23 Ultimo tandem est advertendum circa hoc, quod anima nostra
2 d.1, q.4-0022 1
Ultimo, quod quid est non potest demonstrari: 2 *
3 d.2, q.2-0167 1
Ultimo nota quamdam esse operationem sensitivae animae,

UNDE

1 Prooemium-0029 2
scientiae. Unde obiectum illius erit vivens seu ens naturale animatum.
2 Prooemium-0128 1
Unde una pendet in cognitione ab alia et e contra, ut materia a forma
3 Prooemium-0129 4
et e contra. Unde sicut cognitio animae pendet ex aliqua cognitione
4 Prooemium-0148 10
requisitam in ratione scibilis distincta, ut alibi dictum est. Unde licet in
5 Prooemium-0172 10
definire per formam, ut hic Aristoteles ait in prooemio. Unde 1
6 Prooemium-0340 1
Unde ad confirmationem dicitur quod quantitas, *
7 Prooemium-0438 7
separabilia Philosophiae primae, inquit, est determinare. Unde 12
8 Prooemium-0459 8
est quod bonum, pulchrum, et fortasse amabile. Unde Philoponus
9 Prooemium-0466 2
consummandam. Unde D Thomas, 1.2, q 3, a 6, ait scientias *
10 Prooemium-0472 6
obiecto, vel ex modo procedendi. Unde illa scientia erit honorabilior
11 Prooemium-0505 7
appetibilis quae de altioribus rebus disserit. Unde, omnibus pensatis, in
12 Prooemium-0533 4
est nobilissima omnium. Unde inter omnes scientias habet tertium locum.
13 Prooemium-0613 2
suum. Unde sicut in 1 Posteriorum hinc praecipue Sapientiam *
14 Prooemium-0622 9
certe corrigitur si ratio non appareat adeo firma. Unde haec scientia
15 Prooemium-0631 1
Unde experientia docet multa supponi in Dialectica quae in hac scientia
16 Prooemium-0638 3
desumi debent. Unde Aristoteles, 1 Ethicorum, cap 13, et 1 *
17 Prooemium-0660 1
Unde Themistius hic optime inquit: "Anima, si se prius bene *
18 Prooemium-0683 8
et cognitio animae rationalis est omnium difficillima. Unde si *
19 d.1, q.1-0034 11
illae vero non viventes, quae omni vi se movendi carent. Unde *
20 d.1, q.1-0195 6
formam, quod in Physicis annotavimus. Unde interpretatio Ciceronis

21 d.1, q.2-0014 2
2 Unde triplex potest distingui actus, scilicet actus *
22 d.1, q.2-0127 2
8 Unde ad argumentum primum negatur minor. *
23 d.1, q.2-0230 7
imperfectio, nempe quia terminatur virtus illius. Unde non solum
24 d.1, q.3-0068 1
Unde si materia nuda secundum se sumatur, omnes formae rerum
25 d.1, q.3-0132 1
Unde duplex organisatio distingui potest: Alia *
26 d.1, q.3-0165 5
hoc vero per animam. Unde illud supponitur in genere causae *
27 d.1, q.3-0189 7
disponere nisi formaliter et inhaerendo materiae. Unde concedo quod
28 d.1, q.4-0016 4
in omnibus rebus. Unde Aristoteles, lib 1 De plantis, ait principium
29 d.1, q.4-0107 6
figurae in communi, ita, etc. Unde hic determinat quaestionem quam in
30 d.1, q.4-0143 1
Unde errant qui arbitrantur definitionem hanc convenire *
31 d.1, q.4-0147 1
Unde genus istius definitionis, scilicet "principium quo" *
32 d.1, q.4-0270 1
Unde sic formo argumentum: Aristoteles non demonstrat
33 d.1, q.4-0306 9
substantialiter; ex quo sequitur quod ordinetur ad operandum. Unde
34 d.1, q.4-0353 6
censetur perfecte cognita rei essentia. Unde in hac una demonstratione
35 d.1, q.4-0361 2
composito. Unde Aristoteles, infra, cap 4, expresse docet animam in
36 d.2, q.1-0055 9
3 Prima conclusio: Forma vegetativa est vere anima. Unde
37 d.2, q.1-0173 1
Unde ad replicam primi argumenti, respondetur
38 d.2, q.1-0183 9
tribuendo quod illi sat est, opus est vitae. Unde Aristoteles, 2 De generatione
39 d.2, q.1-0216 6
in suam substantiam quantum amittat. Unde adhuc hoc proprie non est
40 d.2, q.1-0233 6
iuvatur; saepe provenit ex arte. Unde universaliter variatio operationum
41 d.2, q.2-0020 2
4 Unde sit conclusio prima: Forma sensitiva est vera anima.
42 d.2, q.2-0127 10
nihil esset utile nisi possemus haec fugere, illa prosequi. Unde istae duae
43 d.2, q.3-0012 7
aliquam causalitatem circa illam, substentando illam. Unde de ratione
44 d.2, q.3-0014 8
non per se existat, sed inexistant materiae. Unde immaterialis forma
45 d.2, q.3-0018 2
materia. Unde esse immaterialem et subsistentem vel idem sunt, vel
46 d.2, q.3-0148 7
recipit, eo modo quo illud recipit. Unde si realiter recipit, denudatur
47 d.2, q.3-0180 2
cognoscatur. Unde si ipsumet organum esset pars obiecti talis potentiae *
48 d.2, q.3-0255 8
13 Quarta ratio: Intellectus noster cognoscit spiritualia. Unde *
49 d.2, q.3-0319 6
et circa se ipsas nihil. Unde res inanimae fere nullam actionem possunt
50 d.2, q.3-0407 1
Unde intelligitur sensus illius distinctionis, scilicet quod forma
51 d.2, q.3-0511 1
Unde David, dicto Psalmo 72, proponens sibi quaestionem de
52 d.2, q.3-0537 2
28 Unde excluditur alia evasio, quae hic esse poterat, nempe

53 d.2, q.3-0683 8
mortis obicerunt, certe confisi de animae immortalitate. Unde D *

54 d.2, q.3-0749 1
Unde notandum est 3 quod operationes vitales omnes

55 d.2, q.3-0855 8
ergo secundum eum non est operatio propria. Unde in eodem *

56 d.2, q.3-0887 2
actus." Unde aperte docet aliquam potentiam animae esse separabilem,

57 d.2, q.3-0994 1
Unde de illo statu futurae vitae et de anima separata numquam aliquid

58 d.2, q.3-1133 2
52 Unde ad primum negatur antecedens. Cui adde quod non

59 d.2, q.4-0403 6
proprium brutorum, sed per rationalem. Unde etiam docetur illis verbis

60 d.2, q.4-0408 5
quod inspiratur a Deo. Unde etiam illo loco docetur quod illa anima

61 d.2, q.4-0514 1
Unde sequitur 3 tot esse animas racionales quot homines *

62 d.2, q.4-0552 2
17 Unde est advertendum doctrinam hanc D Thomae fundari

63 d.2, q.4-0577 8
spiritualem intrinsece et formaliter existat corpus hominis. Unde falsum

64 d.2, q.4-0580 5
esse existentiae sibi identificat. Unde quaelibet habet suum esse *

65 d.2, q.4-0694 1
Unde ad motivum Aureoli dicitur illa non esse adeo *

66 d.2, q.4-0719 4
materiae, sed composito. Unde si "corpus" sumatur pro composito,

67 d.2, q.4-0786 2
pereunt. Unde si Deus supernaturaliter suppleat illam dependentiam,

68 d.2, q.4-0901 2
animam. Unde tot sunt animae quot fuerunt homines a principio

69 d.2, q.4-0925 1
Unde hic est consensus communis Ecclesiae.

70 d.2, q.4-0970 1
Unde philosophi etiam multi hanc veritatem cognoverunt. De

71 d.2, q.4-0989 10
testatus est, cum dixit animam rationalem venire "de foris." Unde

72 d.2, q.4-1001 2
generationem. Unde inquit D Thomas quod illo discursu illius capitis non

73 d.2, q.5-0009 8
imperfectum, vel sicut gradus genericus ad specificum. Unde licet forma

74 d.2, q.6-0028 8
tantum illam quae est principium operationum sensitivarum. Unde ex

75 d.2, q.6-0166 9
animalibus, sicut "animal" est commune brutis et hominibus. Unde

76 d.2, q.6-0171 2
vegetabilium. Unde falluntur qui putant per animam vegetativam ut sic primo

77 d.2, q.6-0196 1
Unde in anima plantae et animalis est formaliter ratio animae *

78 d.2, q.6-0226 7
et posse diversimode specificari, ut diximus. Unde negabit vulgaris

79 d.2, q.6-0262 1
Unde in hoc sensu conceptus communis animae est conceptus

80 d.2, q.6-0294 9
viventibus, et de sensitiva, ut est communis hominibus. Unde divisio in illo

81 d.2, q.6-0297 8
animalibus; et scientia de anima sensitiva similiter. Unde definitiones *

82 d.2, q.6-0317 4
per operationes distinguimus. Unde animam vocamus illam formam quae

83 d.2, q.6-0371 7
concludit, quia tantum sunt tres animae. Unde sensitivum et *

UNDECIMA

1 d.1-0030 1

Undecima conclusio: Vivere illud dicimus cui inest

UNITUR

1 d.2, q.4-0453 6

compositum, nec pars est totum. Unitur enim forma rationalis materiae, ex

UNIVERSALITER

1 d.1, q.4-0104 11

anima sit dicendum est quod sit actus, etc", et deinde: "Universaliter

UNIVERSIS

1 Prooemium-0004 1

Universis ille fuit celebris doctrina tanta, ut merito Eximii nomen *

UNO

1 Prooemium-0647 1

Uno modo, quod ad praecedentes Physicae partes sit utilis;

2 d.1, q.3-0136 1

Uno modo pro materia sic disposita ad receptionem animae,

3 d.2, q.3-0408 4

duplíciter possit corrumpi: Uno modo per accidens, id est,

4 d.2, q.3-0836 5

potest dependere a corpore: Uno modo tamquam a subiecto et

5 d.2, q.3-0945 1

Uno modo tamquam ab elicenti, ut pendet actus *

UNUS

1 d.2, q.3-0066 1

"Unus est interitus hominum et iumentorum, et aequalis utriusque *

UT

1 Prooemium-0039 2

4 Ut autem intelligamus processum Aristotelis, nota quod

2 Prooemium-0475 2

27 Ut autem intelligamus in quo gradu sit habenda ista scientia, est

3 Prooemium-0551 4

motore vivente. Respondet: Ut sic ad libros De Anima pertinere,

4 d.2, q.1-0083 2

3 Ut patet ex definitione animae. Est enim principium *

5 d.2, q.3-1053 6

ut in libris Machabaeorum dicitur? Ut quid enim est purgatorium? Ut

6 d.2, q.3-1053 11

ut in libris Machabaeorum dicitur? Ut quid enim est purgatorium? Ut

7 d.2, q.3-1054 3

quid infernum? Ut quid beatitudo? Animam igitur post mortem *

8 d.2, q.4-0621 9

ad aliud tamquam ad substentaculum cui res unitur. Ut natura humana

9 d.2, q.6-0237 4

formarum, sunt verae. Ut haec propositio: "Homo, ut homo, sentit", si *

10 d.2, q.6-0303 6
includi in integro conceptu alterius. Ut si quis divideret vivens in *

UTCUMQUE

1 Prooemium-0277 1
Utcumque tamen sit, habemus quantum ad propositum quod

UTILITAS

1 Prooemium-0527 1
Utilitas autem eius ad temporalia modica est, sed ad scientiam *

UTRAQUE

1 d.1, q.3-0085 1
Utraque differentia istarum intelligi potest in illis verbis *
2 d.1, q.4-0006 2
ostendatur. Utraque autem difficilis est, nam utraque datur per quaedam
3 d.2, q.4-0969 5
potentia materiae; ergo creatur. Utraque consequentia patet ex dictis.
4 d.2, q.6-0057 2
4 Utraque istarum opinionum est mihi difficillima, et imprimis quod

UTROQUE

1 d.1, q.3-0157 5
quamvis sit sub illo. Utroque enim modo potest sumi esse in potentia,

UTRUM

1 Prooemium-0159 2
10 Utrum scientia de viventibus pertineat ad physicum. Dubitatur
2 Prooemium-0357 2
20 Utrum intellectus sit de consideratione physica. Probat enim *
3 d.1, q.1-0002 1
Utrum anima sit actus tamquam vera forma substantialis.
4 d.1, q.1-0016 2
2 Utrum anima ut sic sit forma informans. In hac quaestione non
5 d.1, q.2-0002 1
Utrum anima sit actus primus et quomodo.
6 d.1, q.2-0026 2
3 Utrum actus primus sit perfectior secundo. Et haec videbantur *
7 d.1, q.2-0259 2
14 Utrum necessitari ad operationem sit aliquando perfectio. Sed
8 d.1, q.3-0002 1
Utrum anima dicat essentialem ordinem ad corpus organicum.
9 d.2, q.1-0002 1
Utrum forma, quae est principium nutritionis, sit vera anima, atque adeo
10 d.2, q.2-0002 1
Utrum forma quae est principium sentiendi sit vera anima.
11 d.2, q.3-0002 1
Utrum principium intelligendi hominum sit aliquid
12 d.2, q.4-0002 1
Utrum principium intellectivum hominis sit vera anima illius.
13 d.2, q.4-0926 9
31 An anima rationalis educatur de potentia materiae. Utrum anima
14 d.2, q.5-0002 1
Utrum animae sensitiva, vegetativa et rationalis sint semper
15 d.2, q.6-0002 1
Utrum sit recta et sufficiens animae divisio in